

הר

הכרתה, מלוכה, הדחה
טרילוגיה

מאת ירון אדלשטיין
בשיתוף דלית מילשטיין

"אנחנו החיילים האפורים; שידנו שחורות-מלחמה, שנחירנו צחוני-מוות, שלשוננו

ניחרה מדרך...

הן לא קהינו ממוות רק מראינו האפיר.

כי עובדי דם היינו

ללחום אל המולדת"

(ע' הלל – דבר החיילים האפורים)

"אני הייתי אומר: מי שהולך למלחמה אחת הוא פטריוט. מי שהולך לשתיים – אין לו

מזל. אבל מי שהולך לשלוש הוא אידיוט, חביבי. זה טוב, לא? עכשיו באדמה."

(נתן זך – שבעה)

דמויות:

הר

חיוך

עיניים

בשר

התפרצויות

חלק ראשון

הכתרה

תמונה ראשונה

הר, חיוך, עיניים, בשר והתפרצויות מתכוננים לפעולה - בודקים את הנשקים ואת הציוד, מהדקים רצועות, צובעים את הפנים.

תמונה שנייה

לילה. החמישה צועדים בקצב מהיר. הקצב מתגבר לכדי תחרות ריצה. התפרצויות מנצח. ממשיכים לצעוד.

תמונה שלישית

עומדים בשורה. משתינים. בוחנים בחטף אחד לשני.

תמונה רביעית

צועדים.

התפרצויות ובשר:

התפרצויות: אז מה שלום הבלונדינית... עם המנפוחים?

בשר: היא חברה שלי.

התפרצויות: באמת? ואיך היא?

בשר: היא חמודה. והיא יפה.

(שולף מהכיס תמונה)

תראה. היינו בים.

התפרצויות: וואו! ואיך היא?

בשר: מאיזו בחינה?

התפרצויות: היא בלונדינית גם למטה?

בשר: אולי.
התפרצויות: מה אולי? לא ראית לה? היא בונקר?
בשר: מה פתאום, בכלל לא.
התפרצויות: בכלל לא?? היא טוסטר??
בשר: היא... בסדר.
התפרצויות: אז ראית לה?
בשר: מה איכפת לך?
התפרצויות: מה איכפת לך לספר לי?!
בשר: איכפת לי. אני מכבד אותה.
התפרצויות: אתה מה?!

תמונה חמישית

צועדים.

התפרצויות והר:

התפרצויות: אז מה שלום הג'ינג'ית?
הר: איזו?
התפרצויות: מה איזו? חברה שלך!
הר: בסדר.
 (מסמן להתפרצויות לעצור. הם לא זזים. הר מקשיב)
התפרצויות: (בשקט)
 מה קרה?
 (הר מקשיב)
 מה אתה שומע?
 (התפרצויות מהדק את האחיזה בנשק)
 הר?
הר: (מקשיב)
 בסדר.
 (מקשיב עוד רגע)
 שועל.
 (ממשיך ללכת)

צריך להיזהר מפטרולים שלהם אחרי הגבול.
התפרצויות: שיהיו פטרולים! נדפוק אותם אֶפִינְגֶּלֶה-פִּינְגֶּה!
 (ממשיכים לצעוד)
 אז אתה... מכבד אותה?
 (הר לא עונה)
 סיפרתי לך על השמנמונת?
 (על עיניים) **הר:**
 תחליף אותו. אתה לא סוחר כלום.
התפרצויות: הפסד שלך! אני לא אספר לך על השמנמונת שפגשתי בסוף שבוע ועל מה
 שעשיתי איתה גם אם תתחנן!

תמונה שישית

צועדים.

התפרצויות ועיניים:

התפרצויות: (לוקח מעיניים את המנשא)
 אז יש לך כבר מישהי?
עיניים: עזוב אותי.
התפרצויות: נו, יש לך?
עיניים: תאומות.
התפרצויות: באמת??
עיניים: הר אמר לך לקחת ממני?
התפרצויות: אין לך תאומות!
עיניים: תביא לי לסחוב.
 (לוקח על עצמו בחזרה את המנשא)
התפרצויות: סיפרתי לך על השמנמונת שלי?
עיניים: איזו שמנמונת?
התפרצויות: זוכר שקפצתי הביתה שבוע שעבר? אז קרוב לבית שלי, ברחוב, ראיתי איזו אחת
 שמנמונת שותה מיץ לימונים, אז... אמרתי לה... שלום, והיא חייכה, אתה יודע,
 ו... היא גם אכלה שוקולדה ואני... היו לה כאלה מנפוחים... תפוזים, יותר,
 אשכוליות! ואני, ככה, קטפתי אותה! כל הלילה!!! מה אתה אומר? אה?

- עיניים:** חכה רגע, אני משתיך.
- התפרצויות:** עוד פעם?
- (עיניים מתרחק)
- לאן? לדמיין? אתה מדמיין אותה?**
- (משחק עם הרובה)
- שמעתי שיש לך אחת... זמינה... יד זמינה!**
- (חוזר) **עיניים:**
- איפה הם? הסתכלת לאן הם הלכו?**
- התפרצויות:** דמינת את השמנמנות שלי?
- עיניים:** לא הסתכלת?
- (רץ לכיוון הקבוצה)
- התפרצויות:** דמינת את השמנמנות שלי!?
- (רץ אחריו)
- אני אהרוג אותך!**

תמונה שביעית

צועדים.

התפרצויות וחיוך:

- התפרצויות:** סיפרתי לך על השמנמנות שלי?
- (חיוך לא עונה)
- חיוך?**
- חיוך:** עדיף לפעול בלי ירח. הוא עושה טעות.
- התפרצויות:** סיפרתי לך על השמנמנות שלי?
- חיוך:** לא, לא סיפרת לי עליה.
- התפרצויות:** זוכר שקפצתי הביתה שבוע שעבר? אז ליד הבית שלי ראיתי איזו אחת שמנמנות מסתכלת עלי, שתתה לימונדה, אז... אמרתי לה, הזמנתי אותה לכוס מיץ ו... היא חייכה, אתה יודע, וצחקה, ואמרה לי, אתה יודע, והיו לה כאלה מנפוחים אשכוליות, אשכוליות אדומות, ואני, אני... קטפתי אותה כל הלילה!!!! מה אתה אומר? אה? יפה?
- חיוך:** איפה?
- התפרצויות:** אה?

איפה קטפת אותה?	חיוך:
קטפתי אותה... בחילזון! הבנת?	התפרצויות:
כן, אבל איפה הייתם?	חיוך:
איפה היינו? היינו... בחדר שלי!!	התפרצויות:
וזה לא הפריע לאימא שלך לישון?	חיוך:
אהה... לא... היא... הלכה... לשוק.	התפרצויות:
אה! אז השמנמנת בטח שמחה כשאימא שלך חזרה עם קניות מהשוק.	חיוך:
כן, היא... אכלה.	התפרצויות:
ואיך אימא שלך והיא הסתדרו?	חיוך:
אהה... צריך להיזהר מפטרולים שלהם. אחרי הגבול.	התפרצויות:

תמונה שמינית

חוצים את הגבול. יללות ונביחות של כלבים. הולכים מהר ובדממה.

תמונה תשיעית

מטפסים. נעצרים מול נקיק גבוה. הר נעזר בחיוך ובבשר ומטפס עליו. מושיט יד לחיוך ועוזר לו לעלות. שניהם עוזרים לבשר לעלות. התפרצויות מנסה לטפס לבד בדרך אחרת אבל מועד, הר תופס ומעלה אותו. אחרון הוא עוזר לעיניים:

אי אפשר לאהוב אותי?	עיניים:
בטח שכן.	הר:
באמת?	עיניים:
כן. תן יד.	הר:
אז למה היא לא רוצה אותי?	עיניים:
מטומטמת.	הר:
כן?	עיניים:
תחזיק חזק.	הר:
מה יש לאהוב בי?	עיניים:
לא יודע...	הר:
אתה רואה?	עיניים:

- הר:** אתה מיוחד.
- עיניים:** מיוחד? מה זה מיוחד? מיוחד כמו שהוא שצועק על מכוניות ומאונן בגנים ציבוריים?
- הר:** כן, כזה.
- (מושך את עיניים ומעלה אותו לנזק)
- עיניים:** איך זה שאצלנו אין אף פעם את הדברים האלה? למה אתה לא אומר לי כל יומיים שאנחנו צריכים לדבר על הקשר בינינו או שאתה צריך להיפרד ממני...
- הר:** אני צריך להיפרד ממך.
- (חוזר לצעוד, עיניים אחריו)

תמונה עשירית

- עומדים לפני שטח חשוף. הר מסמן להם שהוא יחצה בדילוגים את השטח, אחריו ירוצו בשר ועיניים, ואחריהם התפרצויות וחיוך. הר יוצא בריצה, ואחריו הזוגות במרווחים של חמש שניות.
- הר "מדלג" – רץ במהירות במשך חמש שניות ומשתתח על האדמה. מסתכל על השטח סביבו ולפניו, קם ורץ שוב במהירות.
- עיניים ובשר מדלגים – רצים במהירות במשך חמש שניות, בשר משתתח ועיניים אחריו. בשר מסמן לעיניים שנפלו לו מחסניות, עיניים אוסף אותן ומחזיר לאפוד. בשר קם ורץ. עיניים מיד אחריו.
- התפרצויות וחיוך רצים במהירות ואז משתתחים:
- חיוך:** חיקוי של בשר.
- (התפרצויות מסמן לו שאסור לדבר)
- חיקוי של בשר. לא נמות.**
- התפרצויות:** (מחקה את בשר, בשקט)
- מממ.... איזה בוקר נפלא, אולי אני אוכל היום סוס.
- חיוך:** גדול!
- התפרצויות:** או, הנה חברה שלי, היא כמו סנדביץ' עם מנפוחים.
- חיוך:** גאון!
- (קם ורץ, התפרצויות אחריו)
- הר רץ ומשתתח, צופה על השטח, צופה אחרנית לראות את המיקום של הזוגות שיצאו אחריו, קם ורץ שוב במהירות.

- בשר ועיניים רצים ומשתטחים. בשר מחטט באפוד ומוציא שוקולד, מציע לעיניים חתיכה קטנה, עיניים לוקח, בשר דוחף את כל השוקולד לפה, קם ורץ. עיניים אחריו.

- התפרצויות וחיוך רצים ומשתטחים:

חיוך: את עיניים.

(התפרצויות מסמן שלא עם הראש, חיוך מגביר את הקול)

לא יהרגו אותך, את עיניים!

התפרצויות: שששש....

(מסתכל מסביב, מחקה את עיניים בשקט)

הר? הר אתה פה? הר, איפה אתה?? הר, מישהי כאן ביקשה שאני אכניס לה, מה

להכניס לה? הר? הר? לאן? להיכן??

חיוך: גדול, ועכשיו הר!

התפרצויות: לא יודע, הר זה קשה...

חיוך: נו, אתה עושה אותו מעולה!

התפרצויות: מסוכן! בוא כבר!

(מנסה לקום, חיוך מושך אותו בכוח בחזרה למטה)

חיוך: איך זה הר??

התפרצויות: (מחקה את הר, בשקט)

הלילה יש לנו משימה חשובה.

(כמו נמר)

חחחחחשובה, חחחחחשובה....

(מקשיב למשהו רחוק ומרחרח)

חיוך: גדול!

התפרצויות: מה? להכניס לך? כן, זה חשוב, חחחחחשוב...

(משסע)

חררררר! חררררר!!

חיוך: גאון! אתה גאון!

(מזנק, נשען על הראש של התפרצויות שנדחף לאדמה ורץ, התפרצויות יורק חול מן

הפה, קם ורץ אחריו)

תמונה אחת עשרה

צועדים מהר ובדממה.

תמונה שתיים עשרה

עוצרים בשטח מוסתר.

- בשר לוגם מהמימיה, מוציא מן האפוד סנדביץ' עטוף בשקית אדומה ואוכל.
 - התפרצויות מצייר סימני קרב על הפנים, מנגב ומלטף את הנשק שלו.
 - עיניים מתרחק, משתין תוך כדי שהוא מסתכל אחורה לכיוון החבורה.
 - הר וחיוך מסתכלים במפה:
- חיוך:** אנחנו באיחור.
- הר:** אני יודע, אני אגביר את הקצב.
- חיוך:** ותישאר לבד. לא כולם כאן אתה.
- הר:** כולם יתנו את המקסימום.
- חיוך:** החבר שלך נותן בעיקר שתן.
- הר:** יותר לא נעצור.
- חיוך:** אל תהיה גיבור על חשבוננו.
- הר:** מה אתה רוצה?
- חיוך:** הפעולה שלך מספיק מסוכנת גם בלי שנכנס לשעות של האור.
- הר:** מה אתה מציע לעשות?
- חיוך:** לעשות מה שאפשר.
- הר:** מה אפשר?
- חיוך:** לפעול מחר עם תכנון טוב יותר.
- הר:** כאלה יש מספיק - שפועלים מחר.
- חיוך:** ואתה מיוחד?
- הר:** נגיע לכפר ואם נראה שאנחנו באיחור גדול אז נמלכד רק חלק מן הבתים.
- עיניים:** (שהתרחק כדי להשתין)
- יש שם מישהו!**
- (החמישה מזנקים ומצטופפים מאחורי המסתור)
- הר:** (מסתכל במשקפת לכיוון שעיניים מצביע)
- הנה, אני רואה אותו.**
- בשר:** רק אחד?
- חיוך:** מה הוא עושה?

הר:	רועה.
חיוך:	חמוש?
התפרצויות:	מחמש כבשים!
הר:	הוא לא חמוש.
חיוך:	תראה.
	(הר מעביר לחיוך את המשקפת)
בשר:	מה עושים?
חיוך:	(צופה במשקפת, להר)
	לא תהיה בעיה.
עיניים:	בעיה למה?
התפרצויות:	(לבשר)
	היית מסכים? עם כיבשה?
הר:	(לחיוך)
	ואם העדר ירעיש?
בשר:	מה עם כיבשה?
התפרצויות:	בעד בית במתנה, ומכונית!
חיוך:	אז בשקט.
בשר:	היית מת!
חיוך:	מקרוב.
התפרצויות:	הייתי מסכים!!
עיניים:	מה מקרוב?
חיוך:	עם הסכין.
	(שתיקה. נשמעת נגינת חליל, הם מקשיבים, בשר לוקח את המשקפת)
בשר:	(צופה ברועה)
	אז כן? מעבירים אותו הלאה?
התפרצויות:	כן? עם הסכין?
עיניים:	אתם צוחקים?
חיוך:	מזכים אותו על הציוד.
התפרצויות:	אבל איפה?
בשר:	מה?
התפרצויות:	תוקעים? את השיפוד?
חיוך:	בצוואר, כלפי מעלה.
בשר:	לא תוקעים, מתליקים. אחורה וקדימה מהר.
חיוך:	אתה מבלבל את זה עם משהו אחר.

- בשר: זה כדי לחתוך את שני הקנים בבת אחת.
 עיניים: מה אתם עושים? זה נורא...
 התפרצויות: (לבשר)
 מי אמר לך?
 בשר: ככה זה עם עגל.
 התפרצויות: טמבל! אנחנו לא באטליז של אבא שלך!
 בשר: מה זה משנה? זה אותו עיקרון.
 התפרצויות: זה לא! אבא שלך עובד כשר!
 בשר: מה הקשר? ראיתי פעם שתקעו לעגל בצוואר וזה בכלל לא השפיע עליו, המשיך להסתכל קדימה, ואז תקעו בו עוד הפעם והוא רק הלך במעגלים והשפריץ, רבע שעה, עד שאבא שלי בא והחליק ככה מהר מצד לצד, ואז בשנייה אחת - שקט.
 עיניים: זה... לא פייר...
 התפרצויות: זה לא אומר, גם חתול, אם מורידים לו את הראש, הוא ממשיך לקפוץ עוד כמה דקות!
 בשר: בלי ראש?!
 חיוך: אתה אידיוט.
 התפרצויות: הוא כן! נשבע לכם!
 חיוך: הורדת פעם ראש לחתול?
 התפרצויות: כן. נדמה לי. או אני או אח שלי. אולי אח שלי סיפר לי. אבל הוא כן!
 חיוך: (לבשר)
 אם יש לך סכין כמו שצריך ואתה בא מאחורה ונותן קונטרה מהמצח עם היד השנייה אז הוא לא יכול לא למות. זה בן אדם, זאת לא פרה של אבא שלך.
 בשר: דיברתי על עגל, דבר ראשון, חוץ מזה...
 עיניים: הר?
 הר: (מביטים בהר ששלף סכין)
 תהיו מוכנים לעזור לי.
 (עובר לעמידה שפופה ומתגנב החוצה מן המסתור, התפרצויות ובשר שולפים סכינים, חיוך תופס את המשקפת, עיניים לצידו)
 עיניים: הוא... הוא הולך ל... ל...
 חיוך: (בשקט, מחקה את החיקוי של התפרצויות)
 הוא הולך־הולך־הולך־הולך־הולך־הולך...
 (עושה תנועה של שיסוע)
 עיניים: הוא לא ככה, הוא לא עושה ככה...
 התפרצויות: (לחיוך)

מה אתה רואה??	
חיוך:	(צופה במשקפת)
	הנמר מתגנב.
עיניים:	תהיו מוכנים.
חיוך:	מתקרב, לכבשה.
בשר:	אתם תראו, הוא יחליק עם הסכין.
עיניים:	הוא ביקש שנעזור לו.
התפרצויות:	רואים לה את הפנים? לכיבשה?
בשר:	אחורה וקדימה.
חיוך:	רואים לה את האישונים.
התפרצויות:	הוא מת.
בשר:	הוא מת.
	(נגינת החליל נפסקת)
התפרצויות:	מה זה?
חיוך:	(צופה)
	הוא קם.
התפרצויות:	הוא הולך??
עיניים:	כן?
חיוך:	אין קונצרט.
בשר:	לא? בסוף לא?
	(הר חוזר)
התפרצויות:	אפשר לרדוף אחריו!
בשר:	בשביל מה? הוא הלך.
התפרצויות:	אפשר!
עיניים:	הר?
הר:	(מחזיק עדיין בסכין)
	מה?
	(מחזיר את הסכין. לוקח את המשקפת וצופה)
	כן. הוא הלך. אפשר להמשיך.
	(שתיקה)
	קדימה! קחו כבר את הדברים, לא עוצרים יותר עד הכפר!
	(מתקדם, הם אוספים מהר את הציוד וצועדים אחריו)
חיוך:	(לעיניים, בשקט)
	התהתחררר.....

תמונה שלוש עשרה

מטפסים. נעזרים אחד בשני. הר מסמן והם ממשיכים להתקדם לאט ובשפיפות קומה.

תמונה ארבע עשרה

הם מתקדמים בזחילה על המרפקים. הר קם בזהירות ומשקיף, מסמן להם והם מתכנסים מאחורי מסתור. צופים אל הכפר.

הר:	הגענו. זה הכפר.
חיוך:	מישהו שם נשאר ער. לזלול.
בשר:	קשה לראות משהו.
התפרצויות:	תיכף נדליק אור גדול. זיקוקים.
הר:	(צופה במשקפת. מעביר אותה לחיוך)
חיוך:	אלה הבתים הריקים.
חיוך:	(צופה)
הר:	מחויץ לכפר?
הר:	טפלו בחמישתם.
חיוך:	(לבשר ולהתפרצויות)
חיוך:	אתם איתו. קחו את הלְבָנִים.
חיוך:	(בשר והתפרצויות אוספים את לבנות החבלה מכולם. לעיניים)
חיוך:	אתה תתקדם עד העצים ותחפה לכיוון השביל שבין הבתים לכפר.
חיוך:	ג'וב טוב.
הר:	(צופה במשקפת)
חיוך:	אתם רואים את האבנים? משם אני אחפה. אני גם אעבור ביניכם. תגיעו אלי אחרי שהנחתם את המטענים.
חיוך:	(לעיניים)
חיוך:	ואז נאסוף אותך, נפעיל ונחזור. בסדר?
חיוך:	(התפרצויות חיוך ובשר דורכים את הנשקים)
חיוך:	קדימה. מהר ובשקט.
חיוך:	רגע... רגע...

(כורע על הארץ. הארבעה מחליפים מבטים)

הר: מה קרה?

עיניים: כלום...

(נשאר על הארץ)

הר: אז קום.

(עיניים לא קם)

התפרצויות: אמרו לך לקום!

(מקים אותו בכוח)

הר: (תופס את התפרצויות)

די!

עיניים: אני לא... נושם...

התפרצויות: מה זה?

(להר)

למה הדבר הזה איתנו!?

חיוך: (להתפרצויות)

כי הוא הקמיע שלנו. הר לא זז בלעדיו. ועוד קמיע מיוחד כל כך: נופל, בוכה,

רועד. איך אפשר בכלל להשוות אותו לחתיכת שום?

בשר: אם לא נזדרזו אז יעשו מכולנו שום כתוש.

הר: תכנסו. אנחנו מתחילים.

התפרצויות: והוא מה!?

חיוך: נכנסים.

(להר)

מהר ובשקט.

(לבשר ולהתפרצויות)

בואו.

התפרצויות: (לעיניים)

זבל!

(בועט בו ומצטרף לחיוך)

בשר: (להר)

אל תשכחו לבוא, כן?

(בשר, התפרצויות וחיוך יוצאים בריצה שפופה לכיוון הבתים)

הר: (לעיניים)

מה זה? מה אתה עושה?

עיניים: (על האדמה)

האוסף גולות שלי... התפזר...

הר: תסתכל עלי. אתה תהיה בסדר. אבל אני צריך שתקשיב לי ושתעשה את מה שאני אומר לך.

עיניים: לא הזכרת לי, להשאיר אותן בבית, שכחת אותי...

הר: (מסתכל מסביב. נשכב במהירות לצד עיניים)

אתה רואה את העצים? אתה תרוץ לשם בשקט כשאני אגיד לך. משם תסתכל כל הזמן לכיוון השביל שבין הכפר לבתים. זה לא צפוי לקרות אבל אם מישהו פתאום יגלה אותנו, ויתקדם משם אלינו, אתה חייב לירות בו. במרכז הגוף. הבנת?

עיניים: אבל אם יבואו הרבה? אם יבואו סתם אנשים שיתעוררו מהרעש? אני לא סתם אהרוג אף אחד, אתה הרי אומר שאנחנו לא רוצחים, תמיד אתה אומר כשאנחנו... (תופס את עיניים בכוח)

אם אתה לא תירה באנשים שיגיעו מהשביל הזה אתה תהרוג אותנו אתה מבין?! החיים שלנו תלויים בך, כל המשימה הזו תלויה בך, והחיים של כולם, של כל מי שאנחנו מכירים, תלויים במשימה הזאת! מהכפר הזה יצאו הרוצחים והכפר הזה הוא כפר של רוצחים ואתה תירה ותהרוג כל אחד שיגיע מהשביל לכיוון שלנו כי הוא יבוא כדי לרצוח אותנו! הבנת אותי?!!

עיניים: אתה מכאיב לי...

הר: הבנת אותי?!

עיניים: כן!

הר: (מרפה ממנו)

אני צריך להיכנס.

עיניים: אני לא אתן לאף אחד לפגוע בכם.

הר: נחזור עוד מעט לאסוף אותך.

עיניים: חשבת שאני אשאר לשכב כאן?

הר: כדאי שתדרוך את הנשק.

(עיניים דורך לאט)

הכל תלוי בנו. הכל. אל תשכח את זה. בסדר?

(עיניים מהנהן)

קדימה.

(עיניים רץ. הר מלווה אותו במבט. יוצא בריצה לכיוון הבתים)

תמונה חמש עשרה

הר בעמדה שלו. מגיעים בריצה חיוך, בשר והתפרצויות.

- חיוך: הבתים לא נטושים.
הר: אלה הבתים.
חיוך: בדקנו את חמישתם.
הר: (לבשר)
בשר: תשיג את המפקדה.
(בקשר)
מחומש לקודקוד האם שומע?
(נשמעים רעשים וצפצופים)
מחומש לקודקוד האם שומע?
התפרצויות: לא עונים! אפשר להמשיך!
הר: ראיתם אנשים בתוך הבתים?
בשר: ראינו דברים בחוץ. כביסה, צעצועים...
התפרצויות: לא ראינו אנשים! אפשר להמשיך!
הר: נוציא אותם החוצה.
התפרצויות: מה?!
חיוך: אנחנו לא. אנחנו נעיר את כל הכפר.
הר: נניח בשקט את הֶלְבָּנִים ורק כשהכל יהיה מוכן אז נעִיף את האנשים, נפעיל את המטענים ונברח. אפשר.
חיוך: אם רוצים לחטוף.
הר: אני נכנס אתכם.
בשר: (לקשר)
קודקוד ממחומש?
(רעשים)
התפרצויות: מה מסובך?!
חיוך: אפשר לפתור את זה אחרת.
הר: איך אחרת?
חיוך: לירות כמה צרורות. אולי גם לפוצץ בחוץ את אחד המטענים. הם יחרבנו במכנסיים, הם יתעוררו כשהביצים שלהם מוחאות כפיים...

- הר: את הבתים, חייבים, את הבתים.
- חיוך: מה חייבים?? למי אנחנו חייבים??
- הר: אם לא נגיב חזק זה לא יגמר.
- בשר: מה עושים?
- הר: את המטענים.
- חיוך: אז אתה מנסה לגמור?
- התפרצויות: התחלנו!
(לבשר)
אתה בא!?
- בשר: אם לא נגיב חזק זה לא יגמר.
(רצים לכיוון הבתים)
- חיוך: זה נעים?
- הר: לך איתם.
- חיוך: להמר עלינו?
- הר: אנחנו חיילים.
- חיוך: שמיישהו מזיז.
- הר: מי שמעז.
- חיוך: אתה?
- הר: שנינו.
- חיוך: אתה. לבד.
- הר: אז תעשה מה שאני אומר.
(שתיקה)
- חיוך: ומה עם החיפוי?
- הר: זה בסדר. הוא ירה.
- חיוך: על השביל. על האנשים שאתה מנסה להציל.
- הר: אני אסביר לו.
- חיוך: תדאג לבתים. אני אגש אליו.
- הר: בסדר. מהר.
- חיוך: אולי אתה בכל זאת צודק.
- הר: שים לב שהוא לא יבהל.
- חיוך: בטח.
- הר: אין לו סיבה.
- חיוך: תתחילו. אני עוד רגע בא.
(יוצא בריצה לכיוון עיניים. הר יוצא לכיוון הבתים)

תמונה שש עשרה

העמדה של עיניים. הוא מחפה לכיוון השביל. שומע משהו. מזנק.

- עיניים: הר?
(מגיע חיוך)
מה קרה?
חיוך: אתה מסתדר?
עיניים: כן. איפה הר?
חיוך: מניח את המטענים.
עיניים: הוא לא אמר שאתם תניחו...
חיוך: הבתים לא נטושים.
עיניים: אה.
חיוך: הוא מניח אותם, אחר כך הוא ינסה לגרש את האנשים לכיוון הכפר ולפוצץ. אז אל תירה באף אחד, אתה לא רוצה להסתבך גם. רק שים עין, תהיה עירני. בעיות יש כבר מספיק.
עיניים: למה?
חיוך: אני צריך לחזור.
עיניים: מי הסתבך?
חיוך: אין להר ברירה. הוא יודע שיהיו הרוגים, שאין לו אישור, שאין לנו זמן, שהוא נכנס לצרות.
עיניים: אז... אז...
חיוך: אבל חייבים לפעול, מה עוד הוא יכול לעשות?
עיניים: לעשות? בשביל...
חיוך: אני חייב לחזור.
עיניים: בשביל להפחיד אותם?
חיוך: בשביל להגן על מה שיקר לנו.
עיניים: מה אם... פשוט נירה? באוויר, ו-ו... זהו.
חיוך: באוויר?
עיניים: אולי באיזה חלון, ונברח, זה יפחיד אותם...
חיוך: זה רעיון.
עיניים: אף אחד לא יפגע, והר... הוא לא יסתבך...

חיוך:	הוא לא יסכים. אני הצעתי לו משהו דומה. הוא צודק, בשביל פעולה כזאת צריך כמה אנשים רציניים, ולנו יש את שני הליצנים, ואתה... טוב, חבל סתם לדבר. אני חוזר.
עיניים:	מה אני?
חיוך:	אתה יודע.
עיניים:	מה?
חיוך:	שהר שומר עליך.
עיניים:	מה זאת אומרת?
חיוך:	מספיק. אני צריך ללכת.
עיניים:	שומר עלי ממך?
חיוך:	הוא יודע שאתה ככה... הוא מעדיף לשלם את המחיר בעצמו.
עיניים:	כדי לא לסכן אותי?
חיוך:	הבנת. אני משוחרר?
עיניים:	חכה, חכה, אפשר... אפשר להיכנס לכפר, שנינו, עכשיו, לירות על איזה בית, לברוח, לאסוף אותם בדרך...
חיוך:	זה מסוכן.
עיניים:	אפשר, אפשר...
חיוך:	אין לנו זמן, הר מניח את המטענים.
עיניים:	אז מהר, עכשיו, מהר...
חיוך:	אנחנו נפר פקודה.
עיניים:	אין ברירה, תשמע, לפעמים, כשזה יקר, כמו שאמרת, כשאנחנו שומרים על מה שיקר לנו, אז עושים, לא חושבים, מרגישים ועושים, תחשוב על הר, הוא צודק, אנחנו חיים בשביל הדברים הגדולים, החשובים, בוא איתי, אל תדאג...
חיוך:	אני לא יודע...
עיניים:	מהר, בוא, זה על אחריותי...
חיוך:	אתה משוגע.
עיניים:	אולי, אולי...
חיוך:	זה על אחריותך.
עיניים:	זה על אחריותי, בוא...
חיוך:	צרור קטן.
עיניים:	קדימה...
חיוך:	והביתה.
עיניים:	אָחֵרִי...

(עיניים מתקדם לכיוון הכפר, חיוך מתקדם בזהירות אחריו, נשמעות קריאות, יריה,
זעקה של עיניים)

תמונה שבע עשרה

הר, בשר והתפרצויות רצים החוצה מאיזור הבתים ופוגשים את חיוך שרץ לקראתם. הם מנהלים את
השיחה תוך כדי שנשמעים קולות וקריאות מכיוון הכפר ומכיוון הבתים.

הר: (לחיוך)
מי ירה!?!
חיוך: הוא נפצע!
הר: איפה הוא?
התפרצויות: ידעתי!
חיוך: הוא פתאום נכנס.
הר: איפה הוא!?!
התפרצויות: אידיוט!
חיוך: ליד העצים!
בשר: ומה עם הבתים?
חיוך: שום בתים, אוספים אותו ובורחים!
הר: חכה!
(לבשר)
תנסה!
בשר: (בקשר)
מחומש לקודקוד האם שומע!?!
(צפצופים)
הר: ניכנס ארבעתינו, נוריד את מי שחמוש, נגרש את האחרים, נפוצץ, אחר כך נאסוף
אותו...
חיוך: אין לך זמן! ואין לך גב לעוד פצועים!
הר: (לוקח מבשר את הקשר)
מחומש לקודקוד האם שומע!?!
(צפצופים. נשמעות צעקות מכיוון הכפר, בשר צופה במשקפת)
בשר: באים מהשביל!

התפרצויות: מה עושים!?
הר: (להתפרצויות)
תפעיל את המטענים.
בשר: עם האנשים? הרגילים?
חיוך: (להר)
אתה יודע שאם ניסוג עכשיו לא יוכלו לבוא אלינו בטענות. אמרו לנו שהבתיים נטושים.
התפרצויות: (להר)
כן? ללחוץ?
בשר: הם באים...
הר: (לחיוך)
לא ישאר מי!!
התפרצויות: מה??
בשר: (לקשר)
מחומש לקודקוד...
הר: מי שיטען! מי שיטענו לו!
התפרצויות: כן? ללחוץ??
(קולות וצעקות מכיוון השביל)
בשר: הם באים, הם באים...
חיוך: (להר)
תחשוב טוב, זה הרבה גופות.
בשר: (מהר)
מחומש לקודקוד, מחומש לקודקוד, מחומש לקודקוד....
חיוך: זה שק כבד, יבקשו ממך תשובות.
התפרצויות: אז כן? כן??
חיוך: זה שק שאתה תסחוב.
בשר: מחומש לקודקוד!
חיוך: תמיד.
התפרצויות: כן??
חיוך: לבד.
התפרצויות: כן?? ללחוץ??
הר: (להתפרצויות)
תלחץ כבר!!!
התפרצויות: אאא-האא!!!

(מפעיל את המטענים. הבתים מתפוצצים)

תמונה שמונה עשרה

שקט. הם בסמוך לבתים הבווערים. התפרצויות משוטט בין ההריסות והגופות. הר וחיוך מביטים בחיזיון. בשר לצידם עם מכשיר הקשר.

מהקשר:	קודקוד... למחומש...
בשר:	(להר)
	אתה עונה להם?
התפרצויות:	(קולו נשמע מעומק ההריסות)
	אתם חייבים לראות את זה, אתם חייבים!
הר:	(צועק, להתפרצויות)
	צא משם כבר!
חיוך:	(צופה לעבר השביל, להר)
	מהר, הם נאספים.
	(קולות מכיוון הכפר)
הר:	צריך לאסוף אותו ולחזור כבר הביתה.
חיוך:	איך אתה חושב להגיע אליו עכשיו?
מהקשר:	קודקוד... למחומש...
בשר:	לענות?
הר:	נגיע אליו, נילחם, במי שצריך.
חיוך:	איך נגיע אליו?
הר:	מהשביל.
חיוך:	השביל עובר בכפר.
הר:	אז נעבור בו.
חיוך:	אי אפשר.
הר:	אפשר הכל.
חיוך:	אפשר לחשוב ככה עד גיל שלוש.
הר:	אל תגיד לי מה אפשר לעשות!
מהקשר:	בטל... פעילות... בטל...
בשר:	שמעתם?

חיוך:	ארבעתינו יכולים עוד לעוף מכאן ולהגיע בחיים.
הר:	אנחנו חמישה.
חיוך:	אין לך גישה אליו. קודם הייתה.
הר:	וככה נחזור.
חיוך:	עוד שעתים אור.
מהקשר:	כל פעילות... אני חוזר... בטל כל...
בשר:	אתם שומעים?
הר:	אפשר, עם רימונים. עם הרבה רימונים להבקיע דרך אליו, וכדי לחזור גוריד את הבתים בצד המזרחי ונבעיר חומת אש כמו זו, יותר גדולה, שיפחדו להתקרב, ונעבור איתו על הגב מאחורי האש, דרך ההרים...
חיוך:	זה לחסל חצי כפר. זה לא בגבולות שהם נתנו. (נשמעת יריה מכיוון ההריסות)
התפרצויות:	הוא זו!
הר:	הגבולות השתנו.
התפרצויות:	(יוצא מבין ההריסות)
	הם מתים כמו בובות! מפורקים!
חיוך:	ואיך תיסוג איתו על הגב דרך ההרים?
התפרצויות:	עם העיניים פקוחות!
בשר:	(צופה לעבר השביל)
	הם התחילו! הם באים!
	(קריאות חזקות מכיוון השביל)
הר:	אנחנו מתחילים, נפרוץ לכפר דרך השביל, תעבדו עם רימונים, תטהרו כל דבר שמתקרב לטווח שלנו, שימו לב אחד לשני, בכפר נתקדם מזרחה, יש שם שורה צפופה של בתים, כשאני אסמן לכם, אחרי שנעבור אותם, תגלגלו לתוכם רימונים, כמה שיותר, תזרקו לאש גם מה שנשאר מהחומר חבלה, שיבער, שיבער הכל, מאחורי האש נאסוף אותו ונשבור צפונה להרים, אל תקחו אף סיכון, תשמרו רימון אחד ומחסנית לדרך חזרה, חוץ מזה אל תחסכו בכלום.
התפרצויות:	אז הכל מותר?
מהקשר:	קודקוד למחומש...
התפרצויות:	כמה שרוצים??
בשר:	אתה עונה?
התפרצויות:	כן??
בשר:	אתה לא עונה להם?
הר:	(להתפרצויות)

הכל.

מהקשר: קודקוד למחומש...

הר: (מביט בחיך. מניח את מכשיר הקשר בתוך האש)

נהיה קלים.

תמונה תשע עשרה

הקרב על עיניים. פיצוצים עזים, יריות, קריאות, צעקות, כלבים נובחים, זעקות פצועים, אש גדולה. הכל בוער.

תמונה עשרים

המסע חזרה. סוחבים את עיניים לסירוגין. מדי פעם הר צופה לאחור במשקפת.

התפרצויות: (להר)

ראית? הא? ראית מה עשינו? הא? מסיבה, נכון?

(לחיך)

נכון? מה עשינו שם? הא? מה עשינו שם? מסיבה?! נכון?

(לבשר שסוחב את עיניים)

לא עשינו שם מסיבה?! הא? ראית איך הם עפו? נכון? לא מסיבה?! מה עשינו

שם?! הא? מסיבה!!! מסי מסי מסי מסי מסי בה בה בה!!! מסי מסי מסי מסי

מסי בה בה בה בה!!!! מסי מסי מסי מסי.....

בשר ועיניים:

עיניים: אימא...

בשר: תחזיק מעמד.

עיניים: אימא...

בשר: אתה תראה, כולם ידברו עלינו.

עיניים: אימא...

בשר: יגידו עלינו ברדיו, אני אספר לחברה שלי שזה אני, ובסוף שבוע אם יהיה שקט אז ניסע להורים שלי לאכול.

עיניים: אימא...

בשר: שניצלם, אני אשמור לך אחד, אולי אני אוכל להביא לכולכם, אני אבקש מאימא שלי.

עיניים: אימא...

בשר: יגידו שאנחנו גיבורים.

עיניים: אימא...

בשר: הלוחמים של הר.

עיניים: אימא...

בשר: גם אתה.

עיניים: אימא...

בשר: גיבור.

הר וחיוך. הר מסתובב ומסתכל במשקפת.

חיוך: מה אתה רואה?

(הר מעביר לו את המשקפת. חיוך מסתכל. מחזיר לו אותה. ממשיכים לצעוד)

מה עושים?
(שתיקה)

הר: נרד אל הוואדי.
(משנה כיוון)

חיוך: (לאחרים)
חכו! יורדים למטה.

התפרצויות: למה??

חיוך: בואו!
(עוזר לבשר לרדת עם עיניים אל הוואדי)

תמונה עשרים ואחת

מטפסים בחזרה מהוואדי אל הרכס. התפרצויות סוחב את עיניים. הר צופה על הוואדי במשקפת ומתקדם. הם מותשים.

עיניים: אימא...
התפרצויות: די!!
בשר: כמה עוד יש?
חיוך: עוד לא עברנו חצי.
בשר: עד הגבול!?!
(להר)
כך?!
(להר) התפרצויות:
למה דרך ההרים??
בשר: אלה חיילים?
התפרצויות: כמה הם?
בשר: של הלגיון?
התפרצויות: למה אנחנו בורחים!?!
עיניים: אייא... איי....
התפרצויות: תסתום!
הר: (עוצר. להתפרצויות)
תניח אותו. בזהירות.
(התפרצויות מניח את עיניים. הר כורע לצידו)
איך אתה?
עיניים: לא טוב... לא מרגיש...
הר: (תומך בו, משקה אותו מהמימיה)
תחזיק מעמד.
(לאחרים)
תתקרבו.
(מתכנסים סביבו)
אז מי כאן עיף?
(שתיקה)
אלא חיילים של הלגיון, שברנו להרים והורדנו אותם מהג'יפים.
אבל הם מתקדמים מהר. תוך חצי שעה הם יגיעו אלינו. הם בערך עשרים.
חיוך: יכול להיות שמאחוריהם מתקדמים עוד.
(שתיקה)
עיניים: תשאירו לי...
הר: כן, יכול להיות שמאחוריהם מתקדמים עוד.

עניינים:	...רימון.
	(שתיקה)
הר:	(להתפרצויות)
	אתה חושב שאתה ואני ביחד יכולים לעכב אותם קצת?
התפרצויות:	שנינו יחד? כן.
בשר:	אני נשאר איתכם.
הר:	מישהו צריך לסחוב אותנו. יש לך עוד קצת כוח?
בשר:	כן.
הר:	יפה.
	(מוסר לחיוך את המשקפת)
	שמור על זה טוב.
חיוך:	אל תדאג.
	(שתיקה)
הר:	לכו.
	(מתפצלים)

תמונה עשירים ושתיים

חיוך סוחב את עיניי. בשר לצידו. יריות מרחוק.

חיוך:	(לעיניים)
	אני אמרתי לך שאי אפשר ואתה לא הקשבתי לי, אני אמרתי לך שהר נתן פקודה
	אחרת, אתה אמרת שזה באחריותך ונכנסת, אני ניסיתי לעצור אותך אבל לא
	הצלחתי...
עניינים:	הצלחנו... לא פחדנו...
חיוך:	כן.
עניינים:	הורדנו קצת... מהכתפיים...
חיוך:	של הר.
עניינים:	אל תגלה לו... שזה היה...
חיוך:	אל תדאג.
עניינים:	בשבילו...

חיוך:	אני לא.
בשר:	מישהו בא!
הר:	(חיוך מניח את עיניי, מכוונים את הנשקים) (מתקרב בריצה עם התפרצויות)
חיוך:	אנחנו! מה קורה?
הר:	(מרים את עיניי ונושא אותו על הגב)
התפרצויות:	בואו! מהר! (מטפסים. יריות ממרחק)
בשר:	הם לא עוצרים! הם חושבים שאתם עוד שם?
הר:	אולי.
חיוך:	(צופה במשקפת)
הר:	הם לא, הם מתקדמים! עיכנו אותם קצת.
חיוך:	כנראה.
הר:	עיכנו אותם!
חיוך:	ומה עכשיו?!
הר:	(שתיקה) (להתפרצויות ולבשר)
התפרצויות:	תתקדמו! תגבירו קצב! (על עיניי)
הר:	מה איתו? הוא עלי! תתקדמו!
הר:	(התפרצויות ובשר מאצים, יריות מאחוריהם, עיניי על הר, חיוך לצידו. שתיקה)
חיוך:	ניסנו.
חיוך:	כן.
הר:	תתקדם.
חיוך:	תן לי. אתה גדלת איתו.
הר:	תתקדם.
חיוך:	(חיוך מתקדם. הר ועיניי. שתיקה ארוכה)
עיניי:	מה... קורה?...
הר:	אנחנו מתקדמים אל הגבול.
עיניי:	קר.

הר: כן. גם לי.

עיניים: איפה החבר'ה?

הר: אנחנו...

עיניים: מה?

הר: חייבים להספיק.

עיניים: כן.

הר: הם מתקרבים.

עיניים: כן.

הר: אנחנו לא נגיע לגבול...

עיניים: לא?

הר: איתך.

(הר מאט ועוצר)

עיניים: הר? למה עצרת? הר?

(הר מניח את עיניים על האדמה)

מה אתה עושה?

(מניח בכף ידו של עיניים רימון)

לא, לא, לא, אני לא, לא רוצה, לא רוצה...

הר: אתה אמרת...

עיניים: לא, לא זוכר...

הר: קודם...

עיניים: לא, לא זוכר, לא רוצה!!

הר: בסדר!!

(מחבק אותו)

בסדר.

עיניים: סליחה, אני לא יכול, אני לא כמוך, חזק, הר, סליחה, אני כבד לך, אני מעכב אותך, אבל שמע, זה הלב, באמת, רק הוא, כל שאר האיברים שלי שוקלים פחות מאפוד, המוח בכלל, פחות מפרפר, כמו בוואקום, כמו בבטן של בשר, באמת, זה רק הלב, דבר איתו, אני מרשה לך, אבל בעדינות, אתה מכיר אותו, אין עליו שיריון, הוא אלרגי למתכות, הוא לא השתנה מאז גיל חמש, זוכר? על העץ? על הענפים הגבוהים, כשהתפקענו מצחוק, ואכלנו תפוז גדול, מתוק, כשאימא שלי הרשתה לי פעם ראשונה לבוא, כי זה איתך, כי הבטחת לה שנחזור, זוכר שהבטחת? אל תוותר עלי, אני לא חייל, אני התחפשתי למסיבה שלך, בשביל המשחק שלך, תילחם, תיבכה, משהו רע קורה, תילחם בזה, תילחם עלי...

הר: זה... בסדר... די.

עניינים:	סליחה, הר, שאני כזה.
הר:	זה בסדר.
עניינים:	אני אשתנה, אני אלמד, להיות אתה, ולהרוג אותי.
הר:	אני כאן, איתך...
עניינים:	אני נשבע.
הר:	תחזיק חזק...
עניינים:	סליחה...
הר:	סליחה.

(משספ את גרונו של עיניים. הופך את גופתו. סוגר לו את העיניים. אוסף את הנשקים של שניהם, שם את הרימון ביד של עיניים, שולף את הנצרה, משחרר ורץ)

תמונה עשרים ושלוש

התפרצויות, בשר וחיוך צועדים. הר מצטרף אליהם. ממשיכים להתקדם. שתיקה ארוכה.

בשר:	הוא...
	(שתיקה)
התפרצויות:	כן?
	(שתיקה)
בשר:	אני... לא יודע אם לי... היה... נו! היה...
התפרצויות:	אומץ?
בשר:	אומץ, אומץ ל... אומץ ל...
התפרצויות:	להקריב.
בשר:	להקריב את עצמי.
התפרצויות:	כן.
בשר:	כן.
התפרצויות:	למען...
בשר:	כן.
התפרצויות:	כן.
חיוך:	אני חושב שהיית מוצא את האומץ.
בשר:	כן?
חיוך:	(מסתכל על הר)

בשביל הניצחון, שניכם.

- התפרצויות: כן.
חיוך: (להר)
- נכון? היו מוצאים?
(הר לא עונה)
התפרצויות: (לבשר, בשקט)
- לא האמנתי שיהיו לו ביצים.
(להר) חיוך:
- ואני? בשביל הניצחון?
(הר לא עונה)
- התפרצויות: שקט שקט אבל בסוף...
חיוך: הייתי מוצא?
(הר לא עונה)
- התפרצויות: ברזל.
חיוך: כן.
- התפרצויות: בלי למצמן.
בשר: כן.
- חיוך: נשתוק.
- בשר: מים שקטים חוזרים עמוק.
(שתיקה. ממשיכים ללכת)

תמונה עשרים וארבע

אור ראשון. הר מוביל. שלושתם אחריו. חסרי נשימה.

- בשר: (מבחין במשהו, מנסה לראות, מצביע)
שם, שם...
התפרצויות: זה?
בשר: זה זה?
חיוך: מה זה? הגענו?
בשר: הגבול?

התפרצויות: הר?
חיוך: הגענו?
התפרצויות: כן?
בשר: הר?
הר: כן.
(שקט)
התפרצויות: כן!!! כן!!!
בשר: כן!!! כן!!!
(התפרצויות ובשר רצים קדימה ובחזרה אחורה)
התפרצויות: זונות!!!
בשר: זונות!!!
התפרצויות: (מתנפל על בשר ומרביץ לו)
זונה!!!
(קופץ לו על הגב ומפיל אותו על האדמה)
בשר: אייאא!!!
חיוך: (מסיר את הציודים שלו ומטיח אותם באדמה)
בשר: דפקנו אותם, דפקנו אותם, דפקנו אותם!
(הודף את התפרצויות)
דפקנו אותם!
(מסיר גם כן את הציודים מעליו, גם התפרצויות, שלושתם פושטים את החולצות)
התפרצויות: (מצליף עם החולצה בבשר שמחטט באפוד)
איפה הבלונדינית שלך?! אה?! אתה הולך אליה?!
בשר: (קורע שקית אדומה שבתוכה סנדביץ' גדול)
כן!!! כן!!! כן!!!
(נוגס במהירות)
התפרצויות: כן!!!
(נשכב על האדמה ומזיין)
בואי! בואי הנה!
חיוך: (עם הסכין, מושך את בשר)
בוא הנה!
התפרצויות: (מזיין את האדמה)
בואי הנה! כן! בואי הנה!
חיוך: (שם את הסכין ביד של בשר, מצביע על החזה. יש לו שתי צלקות)

כאן!
התפרצויות: (בתור הבחורה)

כן! כן! אתה קורע אותי!
בשר: (ביד אחת הסדנביץ' ביד אחת הסכין, בפה מלא)

כאן??
התפרצויות: (מגביר את הקצב, בתור עצמו)

כן?! כן?! אני קורע אותך?!
חיוך: כן!

התפרצויות: (בתור הבחורה)

כן! כן! כן!
חיוך: (בשר חותך)

כן!!
התפרצויות: (מזנק ורץ אל חיוך, מסתכל על הפצע)

כל צלקת - פעולה?
חיוך: רוצה?

(התפרצויות מתקרב, מקרב את החזה. חיוך חותך)

אההה!!!!
התפרצויות: (נוגע בפצע, מסתכל על הדם)

לתמיד!
בשר: (לחיוך)

אז גם לי!
מתקרב)

אבל קטן.
חיוך: את מפחדת?

היא מפחדת!
התפרצויות: (תופס את בשר)

תסמכי עלי.
חיוך:

בעדינות.
התפרצויות:

תכווני אותי.
חיוך:

התפרצויות: אם יכאב אז תגידי.
חיוך חותך)

זהו!! זהו!!!
בשר:

(התפרצויות מחזיק את בשר, חיוך חותך עוד)

התפרצויות: ילדה טובה!

בשר: אההה!!!

חיוך: ו-ג-מרנו!!!

התפרצויות: (משחרר)

זונה!!

בשר: (מסתכל על הפצע)

לתמיד!

חיוך: אפשר לערבב.

בשר: כמו... כמו...

התפרצויות: האפאצ'ים! כמו האפאצ'ים!

חיוך: (אוסף דם מן הפצע שלו)

ארבעתנו!

בשר: חמישתנו, חמישתנו.

(אוסף דם של עיניים מן הבגד שלו)

עוד רטוב!

(שלושתם מערבבים את הדם שלהם ושל עיניים)

התפרצויות: הוא מת בשבילנו.

בשר: הוא יחיה בתוכנו.

חיוך: (להר)

אתה איתנו?

הר: (הר מסתכל על משהו באופק. פושט את החולצה. שלושתם סביבו. לחיוך)

בפעם הבאה נפעל במזרח.

חיוך: ב... מזרח?

התפרצויות: (לחיוך)

נו, תחתוך.

(חיוך חותך את הר. מסתכלים על החתך. מחכים. לא בוקע דם)

הר: עם כוח גדול יותר.

התפרצויות: (לחיוך)

נו, תחתוך!

חיוך: חתכתי.

(חותך את הר שוב. עמוק יותר. מחכים. לא בוקע דם)

התפרצויות: זוז, זוז.

(לוקח את הסכין. חותך בעצמו. מחכים. אין דם)

בשר: (להתפרצויות)

תנסה אולי באלכסון.

הר?	חיוך:
(חותך במקום נוסף)	התפרצויות:
מה זה??	
אולי הוא לא שתה מספיק?	בשר:
(להר)	חיוך:
במזרח... הכל הרים.	
אולי הוא התייבש.	בשר:
נטפס.	הר:
(התפרצויות חותך את הר במקום אחר. מחכים. לא בוקע דם)	התפרצויות:
חבל, שהתרנגולות לא ככה.	
ומחנות.	חיוך:
הן תמיד משפריצות!	התפרצויות:
תנסה בצוואר.	בשר:
נתקוף.	הר:
קדימה ואתורה.	בשר:
(התפרצויות חותך את הר בצוואר. אין דם)	
היו לך תוכניות אחרות.	חיוך:
אימא שלי ממלאת בהן אורז.	בשר:
לעזור לאבא שלך עם האדמה.	חיוך:
בתרנגולות.	בשר:
מחנות, תחנות...	הר:
(לבשר)	התפרצויות:
תנסה אתה ברגליים!	
(חותך את הר בגב, בשר עם הסכין שלו חותך את הר ברגל)	
רצית ללמוד.	חיוך:
כפרים, סוורים...	הר:
צ'ימיפיצ'אי.	התפרצויות:
חברה שלך.	חיוך:
מה זה?	בשר:
בשר! או רוטב לבשר!	התפרצויות:
עם כוחות חדשים.	הר:
יהיו לך ילדים.	חיוך:
האפאצ'ים אוכלים!	התפרצויות:
מקרקרת לי הבטן!	בשר:

הר: שנאמן מן היסוד.
 התפרצויות: תכניס לו כבר!!
 בשר: יותר עמוק??
 התפרצויות: עד העצם!!
 בשר: (נועצים בכוח)
 הנה!
 הר: כוחות חדשים, גדולים, שנאמן.
 חיוך: עד מתי?
 התפרצויות: הנה!!
 בשר: הנה!!
 חיוך: עד שתנצח?
 התפרצויות: (נועץ בהר בכל הגוף)
 הנה! הנה! הנה!!!
 (שומט את הסכין)
 אין לו דם!!
 חיוך: כן??
 הר: עד ... ש...
 חיוך: תנצח??
 התפרצויות: כלום!!!
 הר: שנגיע... עד שנגיע...
 התפרצויות: הוא ריק!!!
 הר: עד שניגאל.
 (שתיקה)
 חיוך: ניסית בלב?
 התפרצויות: הלב?
 (מרים את הסכין)
 צד שמאל, כן?
 בשר: לא, לא, הוא באמצע.
 התפרצויות: הלב?
 בשר: הוא רק נוטה שמאלה.
 התפרצויות: אבל מציירים אותו בצד!
 בשר: אבל זה לא ציור!
 התפרצויות: זה גם לא פרה של אבא שלך!

(חיוך מרים את הסכין. נועץ עמוק ובכוח בתוך ליבו של הר. מסובב. שולף אותה החוצה. מתאמצים לראות)

בשר:	כן?
התפרצויות:	טיפה!
בשר:	כן!!
התפרצויות:	נערבב!
	(מערבבים את הדם שלו בשלהם)
חיוך:	אנחנו שלך.
בשר:	לתמיד.
התפרצויות:	בכל דרך.
חיוך:	ארבעתנו.
בשר:	חמישתנו.
הר:	(מסונוור מהשמש)
	האור...
התפרצויות:	אחרוך!
חיוך:	נמשיך...
בשר:	לטפס.
הר:	נמשיך...
התפרצויות:	להילחם!

סוף חלק ראשון.

חלק שני מלוכה

תמונה ראשונה

עיניים, חיוך, בשר והתפרצויות מתכוננים לפעולה. בודקים את הנשקים ואת הציוד, מהדקים רצועות, צובעים את הפנים. חובשים קסדות.

תמונה שנייה

לילה. הארבעה צועדים לקרב. הדי הפגזות מרחוק. התפרצויות נושא מקלע מאג. בשר נושא את מכשיר הקשר וארגזי פעולה של המאג. קצב ההליכה מתגבר לכדי תחרות ריצה. רצים בהתלהבות אך לאט בגלל הציודים הכבדים. התפרצויות מנצח. ממשיכים לצעוד.

תמונה שלישית

עומדים בשורה. משתינים. בוחנים בחטף אחד לשני. היחידות התוקפות מתפקדות בקשר מול מבצעים.

מהקשר: "אבירים" – "בתנועה", "מפצח" – "בתנועה", "כנען" –

"בתנועה", "גוליבר" – "בתנועה".....

עיניים: (ססיים להשתין, מקליט את עצמו ברשמקול)

זה עתה קיבלנו את הפקודה והתחלנו לנוע, הערבה המדברית לוחטת הלילה אף

יותר מבצהרי היום. חשה את טפיפות צעדינו הקצובים, הקלים, על גופה, לו יכלה

לפצות פה וודאי הייתה שואלת: האם גם דם תרוונו הלילה?

מהקשר: "מונתזומה" – "בתנועה", "עין הנק" – "בתנועה"...

(מסיימים להשתין, חוזרים לצעוד)

עיניים: והאם באמת? מצפה לנו מפגש לא קל מול צוותים מיומנים ותאבי-נקם אשר

שורצים לכל אורך הציר, אבל המוראל של החבר'ה כאן גבוה, גבוה מאד.

(לבשר)

רוצה להתראיין?

בשר: מה להגיד?

עיניים: תגיד משהו.

- בשר:** אנחנו הולכים לדפוק להם צוותים, לשלוח אותם על טיל, לצלוח את התעלה, ולגמור את כל העניין הזה מהר יותר מבפעם הקודמת!
- עיניים:** (להקלטה)
- הר כבר החל בדהירה חסרת מעצורים לעבר התעלה, כולנו כאן צועדים בעקבותיו - צוותים צוותים, נפרדים אבל מאוחדים, כמו גוף ענק, אחד, שכל איבר בו קיים בזכות השאר.
- מהקשר:** "דלתא" - "בתנועה", "מגל" - "בתנועה", "אגרופן" - "בתנועה", "אריות" -
- חיוך:** (עונה בקשר)
- עיניים:** בתנועה!
(מקליט, לחיוך)
- אמרו לך כמה צוותים יש כאן לדפוק?
- חיוך:** כמה שיותר והכי חשוב ליהנות.
- עיניים:** ויש לנו גם כוח עתודה?
- חיוך:** יש טנקים, מטוסים, ארטילריה, קומנדו. אתה דואג?
- עיניים:** אני דואג שיש לי הסלילים.
- חיוך:** אז נעשה את זה קצר בשבילך.
- התפרצויות:** (לעיניים)
- אתה רוצה להקליט גם אותי?
- עיניים:** מקליט.
- התפרצויות:** אני רואה את בעיית האויב דרך שתי נקודות מבט. רוצה לדעת איזה?
- עיניים:** איזה?
- התפרצויות:** דרך הכוונת הקדמית ודרך הכוונת האחורית! של הרובה! הקלטת??
- מהקשר:** "סכין" - "בתנועה", "נשר" - "בתנועה", "רוביקון" - "בתנועה", "מוסקבה" - "בתנועה"...
- בשר:** (לחיוך)
- אתה חושב שהר יעצור? אחרי שנחצה את התעלה?
- חיוך:** אני לא יודע מה עם הר. אני מתכוון להמשיך עוד הרבה.
- התפרצויות:** גם אני!
- בשר:** אבל מה נראה לך שהוא יחליט?
- התפרצויות:** עד אפריקה!
- חיוך:** תשאל אותו בעצמך, נעקוף אותו עוד לפני הזריחה.
- עיניים:** (להקלטה)

החבר'ה כאן דנים בסוגיה עד לאן הר יגיע בריצה שלו: אחד אומר עד קו התעלה, שני קובע - הלאה משם, שלישי כבר מפליג בדמיונותיו עד מעבה יערותיה של אפריקה, ואני...

התפרצויות: (לחיוך)

תגיד, הר אמר לך עלי משהו?

עיניים: (מקליט)

אני יודע דבר אחד...

התפרצויות: הוא אמר שאחד כמוני שווה פלוגה?

עיניים: (מקליט)

הר יגיע לאן שצריך, ומאחוריו תמיד – האויב – שוכב במאוזן, ובין גופה לגופה – שׂוֹבֵל של דם.

התפרצויות: כן? הוא אמר את זה עוד פעם? שאני כמו פלוגה?

בשר: בטח כן.

התפרצויות: כן?

בשר: הוא בטח אמר.

התפרצויות: נכון??

(מגביר קצב, כולם אחריו)

אאאי-האאא!

בשר: (רץ אחריו)

אאאי-האא...

עיניים: רגע...

התפרצויות: (מגביר קצב)

מה רגע?

בשר: קדימה.

התפרצויות: מלחמה!!

עיניים: תאט...

בשר: מהר.

התפרצויות: לפני שהיא תיגמר!!

עיניים: (מאט)

רגע... רגע...

(עוצר, כורע על הארץ)

חיוך: עצרו!

(עוצרים, עיניים כורע, מסדיר נשימה)

התפרצויות: מה קרה?!

(השלושה מחליפים מבטים)
חיוך: (לבשר)
 קח ממנו את המנשא.
התפרצויות: למה הדבר הזה עוד פעם איתנו?!
בשר: לא נורא, לא נורא.
 (ניגש ומנסה לקחת מעיניים את המנשא)
עיניים: לא... לא...
התפרצויות: מה הוא רוצה עכשיו?!
עיניים: (קם במאמץ ומתחיל לרוץ)
בואו!
בשר: מה זה?
עיניים: (רץ, מגביר קצב)
בואו! אנחנו מאחרים!
התפרצויות: כן!
עיניים: לחתונה!!
התפרצויות: כן!!
 (רץ אחרי עיניים, בשר וחיוך אחריהם)
עיניים: אאאי-האא!
התפרצויות: כן!! בה-בה-בה-בה!!
בשר: אאי-האא!
עיניים: בה-בה-בה-בה!!
חיוך: בשקט, בשקט...
בשר: בה-בה-בה-בה!
התפרצויות: אאאי-אאאי!!
עיניים: אאאאי-האאאא!
 (פיצוץ עז. ארבעתם משתטחים. שתיקה ארוכה)
עיניים: זה... שלנו?
חיוך: (בקשר)
 אריות לקודקוד, נפל כאן פגז בסמוך אלינו, מעט צפונה מעכביש. אל תשכחו
 שאנחנו כאן. רות.
מהקשר: אריות כאן קודקוד, שים לב, זה כנראה לא שלנו, עוד יחידות מדווחות על אש
 במיתחם. רות.
חיוך: טוב ילדים, התחלנו, תתקדמו בזהירות.
 (הם קמים. מתקדמים לאט)

עניינים:	(לחיוך)
	מאיפה הם ירו את זה?
חיוך:	הם כנראה הצליחו להעביר הגנה כמה תותחים.
התפרצויות:	כן? אז ניקח אותם במתנה!
בשר:	אולי זה כן היה שלנו?
התפרצויות:	אני אשים אחד בגינה!
בשר:	פיצוץ כזה, בטוח שלנו!
התפרצויות:	שלא יחזירו אותנו עכשיו!
בשר:	לא חוזרים!
עניינים:	לא חוזרים.
התפרצויות:	בחיים לא!!
	(פיצוץ נוסף. הם משתטחים. שתיקה ארוכה)
התפרצויות:	הם רוצים את זה חזק הפעם, מה?
עניינים:	אולי לא התקדמנו נכון?
חיוך:	התקדמנו נכון.
בשר:	הר מסתמך פחות על המפות ויותר על ההכרות שלו...
חיוך:	אני מכיר את השטח הזה.
	(פיצוץ נוסף ומיד אחריו עוד אחד, ענן חול, עניינים משתעל)
חיוך:	תחפרו! תחפרו!
	(שולפים אתי-שטח, חופרים באתים, בקסדות, עם הידיים, פיצוץ נוסף, לקשר)
	אריות לקודקוד, אנחנו סופגים כאן ארטילריה ישירה, אנחנו צריכים שתורידו להם את הראש לאדמה. רות.
מהקשר:	אריות קיבלתי, אנחנו מסדרים לכם ריכוך. רות.
עניינים:	(פיצוץ נוסף, חופרים)
	מאיפה הם יורים??
חיוך:	מהר! עוד! עמוק!
	(פיצוץ. הם מתכווצים בתוך השוזה שחפרו, עשן, רסיסים)
חיוך:	תישארו, תישארו ככה.
	(מקופלים צמודים בתוך החפירה, שקט, חיוך צופה החוצה במשקפת)
עניינים:	זה הפסיק?
	(שקט)
בשר:	מה זה היה?
חיוך:	(לקשר)

אריות לקודקוד, נראה שהירי נפסק כרגע, אנחנו ממערב לעכביש, אני צריך שתתן לי כיוון...

מהקשר: אריות, המתן.
עיניים: (מקליט)

האויב, מנסה לגונן על הצוותים שלו באמצעות ארטילריה, הוא כנראה מרגיש שהר מתקרב אליו אז הוא משתולל...

התפרצויות: מי משתוללת?
(לבשר)

מה שלום חברה שלך?
בשר: תיזהר.
התפרצויות: מה אמרתי??

עיניים: אבל אותנו זה לא מעניין, יש לנו משימה, הר צריך לצלוח את התעלה, ואם נצטרך אז גם נשכב בשבילו על הגדר...

התפרצויות: מי שוכבת על הגדר?
בשר: די! אני רציני!!
חיוך: (צופה במשקפת)

הנה הם!! הנה הם!!
(ארבעתם נזעקים אל הנשקים ומתכוננים לתקיפה)
חכו! רק כשאני אומר!
(לקשר)

אריות לקודקוד, זיהינו צוות שלהם, אנחנו יוצרים מגע. רות.

מהקשר: יפה, דווח לי כשתסיימו. רות.
התפרצויות: (עם האצבע על ההדק)

ברל'ה, ברל'ה...
חיוך: (להתפרצויות)

סבלנות.
(לעיניים)

אתה מקליט?
עיניים: כן? להקליט?
(מחליף סליל)

חיוך: (מחכה שעיניים יפעיל את ההקלטה ואז, בשקט)

גילינו צוות שלהם, אנחנו אורבים לו, חפרנו שוחה אחרי שנפתח לעברנו במפתיע ירי ארטילרי. האינסטינקט הראשוני במצב כזה הוא כמובן לסגת, אבל המשימה שהוטלה עלי תובעת ממני ומהחבר'ה כאן ליטול את הסיכון הזה ולעמוד איתנים.

(לכולם) שימו לב, בפקודה שלי, אנחנו נדפוק אותם במכת אש מרוכזת. אין טעם

לבזבז רימונים, מספיק עם הקצרים. יש?

כולם: (בשקט)

יש!

חיוך: (צופה במשקפת)

ששש, עוד לא, עוד לא...

עיניים: (מקליט, בשקט)

אנחנו מחכים שיתקרבו, כמו שהר לימד, לכפות עליהם קרב פנים אל פנים...

חיוך: אידיוט, אני מחכה שהם ירדו בגובה.

עיניים: (בלחש להקלטה)

אנחנו מחכים שהם ירדו בגובה, כמו שהר לימד, לזהות ולנצל יתרונות

טופוגרפיים...

חיוך: עכשיו! עכשיו!!

(ארבעתם יורים)

התפרצויות: כן!! כן!!

בשר: כן!

חיוך: (לעיניים)

תכוון!

עיניים: כן...

בשר: זה! שם! בורח!

(יורים)

התפרצויות: (לעיניים)

פגעת!!

עיניים: אני??

(יורים, מחליפים מחסניות, יורים עוד)

התפרצויות: כן!!

בשר: כן!

חיוך: זהו!

התפרצויות: זהו!!

עיניים: (יורה)

הנה! הנה!

חיוך: זהו!!

(מפסיקים לירות, רק עיניים ממשיך)

עיניים: קחו!! קחו!! זונות!!

חיוך: די!!
עיניים: (יורה עוד)
התפרצויות: קחו במרכז הגוף!! קחו! קחו!!
 (נותן לו אגרוף בקסדה)
די!!!
עיניים משתקק)
אמרן לך!
בשר: יורים במי שחי.
חיוך: (בקשר)
התפרצויות: אריות לקודקוד, קבל שהשכבנו את הצוות ממערב לעכביש...
 (מצביע)
שם!
חיוך: (צופה במשקפת, לקשר)
מהקשר: קבל שיש כאן צוות נוסף, גדול יותר, אני אטפל בו.
בשר: רות.
חיוך: אלה כמה צוותים מחוברים.
התפרצויות: תשתמשו גם בכבדים.
 (לבשר)
מספר שתיים למאג!
חיוך: (בשר מצטרף אל התפרצויות עם ארגז פעולה)
מה לנגן?
בשר: (לחיוך)
באים גם משם!
התפרצויות: יונתן הקטן?
חיוך: (צופה במשקפת לכיוון הנוסף, לבשר ולהתפרצויות)
אתם את הצד הזה!
בשר: הם הרבה, הם הרבה...
עיניים: (מקליט)
חיוך: הר... אומר שבקרוב...
 (לעיניים)
עניינים: אנחנו לשם!
 (להקלטה)
חיוך: בקרב... אמיתי...
בוא כבר!

עיניים: הר...
חיוך: (תופס וזורק לעיניים את המכשיר)
אתה איתי!!
בשר: הם הרבה...
חיוך: עכשיו! אש! אש!
(הם יורים, נורית עליהם בחזרה אש כבדה)
התפרצויות: (יורה במאג)
יו- נ- תן- ה- ק- טן- רץ-...
(הירי במאג נפסק)
בשר: נתקע!!
(התפרצויות מנסה לתפעל את המעצור)
חיוך: תפרק!!
בשר: זה הקנה!!
התפרצויות: נשפך?!!
בשר: עקום!!
חיוך: (לבשר)
את הרזרבי! קום!!
בשר: הוא במנשא...
חיוך: עכשיו!
בשר: יורים!
חיוך: זאת פקודה!! עכשיו!! קום!!
בשר: (קם, רץ להביא קנה רזרבי מן המנשא, נפגע מירי)
אהההה!! נפצ... נפצ... איאהה!!
התפרצויות: (עוזב את המאג, רץ אל בשר, תופס אותו)
אל תזוז! אל תזוז!
בשר: אההה! הרג... הרגל! אהה! הרגל!...
חיוך: (תוך כדי ירי, לעיניים)
טפל בו אתה!!
(להתפרצויות)
טפל אתה במאג!!
התפרצויות: (מנסה לעצור את הדם, קושר לבשר חוסם עורקים)
הנה! תן לי! הנה!!
חיוך: (בועט בעיניים)
לך אליו כבר!!

(להתפרצויות)

אמרתי לך לחזור למאג!!

בשר: הביצים! הביצים!!...

התפרצויות: הם בסדר!

בשר: תבדוק!

התפרצויות: הם בסדר!!

בשר: שורף!!

חיוך: (זורק רימון, הם מתכופפים, הרימון מתפוצץ)

אש! אש!

(יורים במרוכז)

עיניים: (לצידו של בשר)

מ-מה... לעשות?

התפרצויות: אידיוט!!

(תופס את היד של עיניים, מצמיד ולוחץ לפצע של בשר)

חזק!!

(רץ בחזרה אל המאג עם הקנה הרזרבי)

חיוך: (בקשר תוך כדי ירי)

אריות לקודקוד, אנחנו במגע עם צוותים מורחבים שלהם...

התפרצויות: (מחליף קנה במאג, לחיוך)

שם! שם!!

חיוך: (לקשר)

כמו כן מתקדם לעברנו משוריין, אנחנו צריכים כאן עזרה, דחוף, רות!

מהקשר: אריות, קיבלתי, רות.

(ירי מהטנק, ענן חול ורסיסים)

התפרצויות: צריך לצאת אליו!

חיוך: אי אפשר!

התפרצויות: אני יוצא!

חיוך: זה טנק!

התפרצויות: אז מה?!

חיוך: אתה עם רובה!

התפרצויות: אחד כמוני שווה...

חיוך: אתה לא!

התפרצויות: פלוגה!

חיוך: זאת פקודה!

התפרצויות: **אאאי-האאא!!**
 (מטפס החוצה מהשוחה עם המאג)

חיוך: **תחפו עליו! תחפו עליו!!**
 (יורים במרוכז)

התפרצויות: **בה-בה-בה-בה-בה-בה-בה-בה-בה-בה!!!**
 (רץ לעבר הטנק, ירי, פיצוץ עז)

תמונה רביעית

הפוגה בקרב. ההפגזות נמשכות. התפרצויות נעדר.

בשר: (שוכב, חבוש, מכוסה במעיל)
שורף... שורף...

חיוך: (לקשר)
...דפקתי את רובם, כולל המשוריין, השאר נסוגו. רות.

קשר: (שתיקה. לעיניים)
מה אתה מסתכל?

חיוך: (קשר)
אז אם אין לנו עוד עבודה כאן אנחנו נשמח לחזור מיד עם הפצוע שלנו, רות.

מהקשר: (קשר)
אריות, המתן.

בשר: (תופס את עיניים, בשקט)
הכל... עוד שם?

עיניים: (קשר)
מ-מה?

בשר: (קשר)
למטה?

עיניים: (קשר)
(מסתכל מתחת למעיל)

חיוך: (קשר)
כ-כן.

עיניים: (קשר)
קדימה, להתקפל.

עיניים: (קשר)
אבל הוא לא חזר.

חיוך: (קשר)
אם הוא היה חי הוא כבר היה חוזר.

עיניים: (קשר)
אולי הוא נפצע. אולי הוא שוכב שם.

שורף... שורף...	בשר:
(בודק את בשר)	חיוך:
אם לא נחזור עכשיו נאבד גם אותו.	
(לבשר)	עיניים:
אתה מרגיש את הרגל?	
(בקול רם)	בשר:
איפה הוא? איפה פלוגה??	
(לעיניים)	חיוך:
הוא לא שומע, מההדף.	
(בקול רם)	בשר:
אל תשאירו אותי כאן!	
לא, מה פתאום...	עיניים:
קדימה, תארגן אותו. מהר.	חיוך:
לא קיבלת אישור. לחזור.	עיניים:
אם הם היו צריכים אותנו הם היו אומרים ישר. סמוך עלי. המצב שלו לא טוב, הוא	חיוך:
חייב לקבל טיפול. אם הפלוגה בחיים אז ימצאו אותו, יש כאן מספיק יחידות,	
בינתיים נחזיר אותו ונצא מיד עוד הפעם.	
עם כוח חדש?	עיניים:
אל התעלה. לחבור להר.	חיוך:
אנחנו נספיק?	עיניים:
אם נצא עכשיו.	חיוך:
כן.	עיניים:
קדימה. מהר.	חיוך:
(אוספים את הדברים, עיניים מארגן את בשר)	
אריות מקודקוד.	מהקשר:
(שתיקה)	
אריות, אריות מקודקוד...	
רות.	חיוך:
אריות, אנחנו צריכים שתשמרו על הציר עדיין. נודיע לכם ברגע שנוכל להוציא	מהקשר:
אתכם משם.	
(שתיקה)	
אריות, האם קיבלת?	
קיבלתי. רות.	חיוך:
(שתיקה. לעיניים)	

לא קרה כלום. שים עליך את הנשק שלך. (שתיקה)	
אנחנו לא יכולים להשאר כאן. (בקול רם)	בשר:
מה הם אמרו?	
אסור לנו, ל... לפחד...	עיניים:
אל תדאג, שים את הנשק שלך.	חיוך:
אתה חייב, אנחנו חייבים...	עיניים:
שים כבר את הנשק שלך!	חיוך:
למה אמרת לו לקום!?	עיניים:
מה?	חיוך:
לבשר, ל-למנשא, קודם, הוא אמר לך...	עיניים:
אתה רוצה גם לפקד?	חיוך:
ל-לא...	עיניים:
אז תסתום את הפה. (בקול רם)	חיוך: בשר:
מה הם אמרו??	
ג-גם אתה...	עיניים:
מה?	חיוך:
אתה גם, אתה לא...	עיניים:
אני לא מה?	חיוך:
(בקול רם)	בשר:
הר? הוא עבר? אמרו?	
(לעיניים)	חיוך:
אני לא הר?	
אתה מפחד, אתה עוזב אנשים בשטח, אתה לא שומר על הציר, ולא על הר, לא	עיניים:
באמת, לא עד טיפת הדם...	
אני שומר עליך, מטומטם.	חיוך:
על עצמך, אתה מפחד...	עיניים:
הר לא צריך אותנו מתים.	חיוך:
הר לא היה משאיר אותנו.	עיניים:
בשביל הניצחון הוא גם היה הורג אותנו.	חיוך:
הוא לא, אתה לא מכיר אותו, הר מוכן להקריב, את הכל, את החיים.	עיניים:
שלנו.	חיוך:

עניינים:	ואת שלוו. אתה לא.
חיוך:	יש לי דרך אחרת.
עניינים:	אתה מפסיד.
חיוך:	אני לא הר!
עניינים:	אתה לא מעז.
חיוך:	ואתה?
עניינים:	אני כן, אני אתן, את הדם שלי, הפעם, אני מוכן, את החיים...
חיוך:	ספר לי על זה בדרך. אנחנו זויים.
עניינים:	(רעש, תופסים את הנשקים. התפרצויות מזנק אל תוך השוחה)
עניינים:	פלוגה!
בשר:	פלוגה!!
חיוך:	(התפרצויות מנסה להסדיר את הנשימה)
חיוך:	מה קורה?
התפרצויות:	יש... הם... יש...
עניינים:	מה קרה??
התפרצויות:	עליתי, עליתי, למעלה, ראיתי...
חיוך:	מה ראית?
התפרצויות:	הם... יש... מ... ממ...
עניינים:	מה?
התפרצויות:	אלפים, טנקים, וסאגרים, אלפים...
חיוך:	על מה אתה מדבר?
התפרצויות:	שם, משם, וגם שם, ושם...
בשר:	(צועק)
עניינים:	מה הוא אומר??
עניינים:	(לחיוך)
חיוך:	מה הוא אומר?
חיוך:	(לקשר)
מהקשר:	אריות לקודקוד, צופה שלנו זיהה כוחות גדולים, גדולים מאד, שמקיפים אותנו, הוא מדבר על סדר גודל של... ארמיה, אתה יודע על זה משהו? רות.
חיוך:	אריות, אנחנו בודקים את העניין, תמשיכו בינתיים לעכב את הכוחות האלה, נעדכן אתכם ברגע שתהיה לנו עוד אינפורמציה, רות.
חיוך:	קודקוד, קבל שיש לנו פצוע, איך לנו ציוד רפואי, נגמרו לנו המים וגם התחמושת כמעט נגמרה, מפגיזים אותנו בלי הפסקה, אנחנו צריכים ארטילריה או אוויר

- שישתקו את הירי שלהם עלינו ואנחנו צריכים שיפתחו לנו מייד ציר לפינוי!
אנחנו לא יכולים להחזיק כאן מעמד. רות.
- מהקשר:** אריות, ננסה לסדר לכם ארטילריה, גם אוויר בדרך, כרגע אתם המחסום היחידי בין האויב לבין המשפחות של כולנו, אל תשכחו את זה, אנחנו עובדים על להוציא אתכם משם, תחזיקו מעמד, סוף.
(שתיקה)
- עיניים:** (לחיוך)
- למה הוא מתכוון, שהם עובדים על להוציא אותנו...
חיוך: (להתפרצויות)
- הם מקיפים אותנו?
התפרצויות: כן.
- בשר:** (בקול רם)
- הר צלח? אמרו אם הר צלח?
עיניים: ששש, עוד לא.
- חיוך:** (להתפרצויות)
- ראית איפה היחידות שלנו ממוקמות?
התפרצויות: לא, לא ראיתי, את שלנו, לא...
חיוך: (לעיניים)
- תעלה מולם בקשר. מהר.
(עיניים מחפש תדרים של היחידות מתוך דף תדרים)
- עיניים:** רוביקון מאריות עבור.
(אין תגובה, בודק בדף שזה התדר הנכון)
- רוביקון מאריות עבור.
(אין מענה. מחליף תדר)
- מוסקבה מאריות האם שומע?
(אין תגובה)
- מוסקבה כאן אריות האם שומע?
(אין מענה. מחליף תדר)
- אגרופן מאריות האם שומע?
(אין מענה)
- אגרופן מאריות האם שומע?!
- מהקשר:** אריות כאן אגרופן, המשך.
חיוך: (לוקח את הקשר)
- אגרופן, איפה אתם נמצאים?

מהקשר:	אנחנו במפקדה. איפה אתם?
חיוך:	אנחנו במיתחם. מתי חזרתם למפקדה?
מהקשר:	החזירו אותנו חמש קטנות אחרי היציאה. כנראה שיש משהו אחר בשבילנו.
חיוך:	אתה יודע איזה יחידות נמצאות כרגע במיתחם?
מהקשר:	חוץ ממכם אני יודע רק על אבירים. אני יודע שחלק מהיחידות נפלו. (שתיקה)
חיוך:	רות. סוף. (לעיניים)
עיניים:	תעלה מול אבירים. (מעביר תדר)
	אבירים, אבירים מאריות, האם שומע? (אין תגובה)
	אבירים כאן אריות האם שומע? (אין תגובה)
	אבירים...
מהקשר:	(נשמע רעש כבד של הפגזות וצעקות ברקע)
חיוך:	תגיעו! תגיעו! (חוטף את הקשר)
מהקשר:	אבירים כאן אריות, איפה אתם? (רעש הפגזות כבדות וצעקות ברקע)
	אנחנו בין שני הצירים, תגיעו, עולים עלינו, משטחים פה את כל המקום, התחפרנו, יש לנו עוד הרוג, הרובים דפוקים, תעיפו אותם מכאן, תעיפו אותם...
בשר:	(צועק)
עיניים:	מה הם אומרים? מה הם אומרים? שקט, שקט...
חיוך:	(פגז מתפוצץ קרוב לשוחה, ענן חול, ארבעתם מתכווצים) (לקשר)
	אבירים כאן קודקוד אריות, אנחנו ממערב לעכביש, גם אנחנו תחת הפגזה, יש לנו פצועים ואנחנו מחכים ל...
מהקשר:	(מתפרץ, רעש)
	אני לא... מקבל אותך... (פגז נוסף, רסיסים)
חיוך:	תחפרו! תחפרו!! (התפרצויות ועיניים חופרים במהירות ומעמיקים את השוחה)

אבירים, קבל שגם אנחנו...	
(מתפרץ, רעש)	מהקשר:
אתה יודע... אם הר... צלח?	
לא.	חיוך:
הר אמר עלינו משהו?	מהקשר:
לא. אין לנו קשר אליו.	חיוך:
(שריקה חדה ופיצוץ קרוב לשוחה, אבק ורסיסים)	
אריות, אתה יכול לעזור לנו כאן?	מהקשר:
(זוחל אל הקשר)	חיוך:
לא, אני לא יכול לעזור לכם, סוף.	
(זורק את הקשר, תופס קסדה וחופר, הפגזה כבדה)	

תמונה חמישית

הפגזות בודדות. בשר מעולף למחצה. חיוך צופה במשקפת. התפרצויות על המאג, עיניים מקליט.

(להקלטה, בשקט)	עיניים:
ומדי פעם דומיה דקה נמתחת, ואז ניתן לשמוע את לחישת הרוח, את תסיסת החולות, ואת הלמות הלב. ולפנינו הערבה שרועה לה, פראית, מתגרה, צוחקת, לא מתביישת, אדישה ליופיה, אדישה גם למלחמותיהם של בני האדם, היא כבר תדע להתקשט בכלניות שתצמחנה מן הדם. וכמה יפה היא, וכמה יפה הכל, ויש חשק להלך עם נערה...	
(נבהל, התפרצויות יורה במאג)	
בני זונות!	התפרצויות:
תפסיק! אין טעם. די.	חיוך:
(להקלטה)	עיניים:
ויש חשק, לחבוק נערה יפה, ולשאוף לקרביך את ניחוחה, ולהרוות את כל צמאון העולם במבט אחד, חטוף, מרפרף...	
(לעיניים)	בשר:
מים?	
מה?	עיניים:
מים?	בשר:

עניינים:	אין, אין כלום, אני מצטער.
התפרצויות:	(לחיוך)
חיוך:	מה אתה רואה?
התפרצויות:	הם מרכזים כוחות ומחמשים.
חיוך:	הם מפחדים. תהיה מתקפת נגד.
עניינים:	הם שומרים אותנו לארוחת בוקר. (להקלטה)
בשר:	ויש חשק להיבלע בה, בין רגביה, עמוק, עוד ועוד...
עניינים:	באפוד... מה?
בשר:	באפוד שלי...
עניינים:	מה זה?
התפרצויות:	(בודק את האפוד של בשר)
חיוך:	כשהחילוץ יגיע תחזרו איתו. אני נשאר עם הכוחות.
התפרצויות:	איזה כוחות?
עניינים:	של המתקפת נגד! (מחפש באפוד, לבשר)
חיוך:	איפה? (לקשר)
בשר:	אריות לקודקוד, איפה נמצא כרגע הכוח המחלץ? (לעניינים)
עניינים:	מאחורה, בתא שק"ם. (פותח, מגלה סנדביץ' עטוף בשקית אדומה)
בשר:	מאימא שלך? תביא.
חיוך:	(עניינים מסיר את העטיפה ומושיט, בשר אוכל) אריות לקודקוד...
מהקשר:	אריות, הכוח בדרכו אליכם. סוף.
התפרצויות:	רואה? הם הביאו את זה על עצמם!
חיוך:	נצא מכאן לבד.
התפרצויות:	נצא? לאן?
עניינים:	אנחנו עוזרים כאן.
חיוך:	במה?

מה במה?	התפרצויות:
בכל מקרה, החילוץ כבר בדרך.	עיניים:
איך יכנס הנה חילוץ?	חיוך:
מה זה? מה עושים?	התפרצויות:
לעזור כאן זה רק למות בשקט.	חיוך:
אם צריך אני מוכן.	עיניים:
מה למות??	התפרצויות:
יהיו לך הזדמנויות גם בדרך.	חיוך:
מה אתם מזיינים את השכל??	התפרצויות:
איך נצא? הם בכל מקום.	עיניים:
אולי נמצא פרוזדור.	חיוך:
די כבר!! מספיק!! די!! שיגעתם לנו את המוח שיגעתם לנו!!	התפרצויות:
(לבשר)	
נכון?!	
(בקול רם)	בשר:
מה??	
תקשיבו עכשיו! לא פרוזדור ולא חור! הבנתם אותי?! ולא חילוץ ולא מיצמוץ! הם	התפרצויות:
- זה הזבל שהם היו, והם יצטערו על היום שהם נולדו, והם... ישלמו על כל כדור	
שהם...	
(להתפרצויות)	חיוך:
בא לך לטפס?	
מה?? בשביל מה?	התפרצויות:
בשביל לתצפת.	חיוך:
בשביל מה?	התפרצויות:
בשביל לצאת.	חיוך:
תברח לבד! אני נשאר!	התפרצויות:
אתה תמות.	חיוך:
אתה תמות!	התפרצויות:
אתה אידיוט.	חיוך:
(לחיוך)	עיניים:
כן? אתה חושב? שנמות?	
(מחקה את עיניים)	התפרצויות:
כן? אנחנו נמות?? כן?? בלי נשיקה? בלי חיבוק??	
(בקול רם)	בשר:

הר ... צולח ... באוניה...

התפרצויות: כן! הר!!

(לחיוך)

זוכר?? הר!!

בשר: ומניף את הדגל...

התפרצויות: (לחיוך, מחקה את הר)

מהר, רררר, יש אור ירוק, יוצאים לקררררר...

חיוך: אתה כבר לא מצחיק.

התפרצויות: חחררר!

(משסע)

ומי אני עכשיו??

(מחקה את חיוך, בקול גבוה והיסטרי)

לך לשם! לא לשם! לשם! למאג! למאג! לא למאג!!

(ובקול עמוק להקלטה)

אז כמו שאמרתי, אני שולט במצב.

(ושוב:)

למאג! אמרתי לך למאג! זאת פקודה! פקודה!!

בשר: (בקול רם)

מה למאג??

התפרצויות: (לחיוך ולעיניים)

תראו! תראו!!

(מזנק אל בשר, בקול רם)

אתה רעב??

(ואז מהר ובשקט לאוזן שלא שומעת)

לאישתך יש מנפוחים גדולים??

בשר: (בקול רם)

כן!

התפרצויות: שמעתם?? לאשתו יש מנפוחים גדולים!!

עיניים: (לחיוך)

החילוץ, בסוף, הוא יבוא, לא?

התפרצויות: תראו, תראו!

(לבשר, בקול רם)

כן?? אז אתה רוצה שניצל??

(מהר ובשקט)

אתה אוהב להריח נאדים!?

בשר: (בקול רם)

כן! כן!

התפרצויות: שמעתם?! הוא אוהב להריח נאדים!

עיניים: אז כן? לא... נמות... נכון?

התפרצויות: אנחנו?? איך נמות? איך נמות??

(תופס את בשר, צועק לו באוזן)

אנחנו נמות?? אנחנו!?

בשר: לא! לא נמות!

התפרצויות: אפילו ירו בנו, איך נמות? זה אנחנו! אנחנו!! איך נמות!?

(לבשר)

איך הולך השיר?? השיר!!

בשר: ה... ה... עכברים?

התפרצויות: כן! כן! איך הולכות המילים??

בשר: (שר חלש, במאמץ)

נשקיף... מהגבעות... נרד לעמקים...

התפרצויות: כן! כן!

בשר: ונחפש טוב טוב... שאין שם עכברים...

(התפרצויות מצטרף ושר)

ואם עכבר קטן בכל זאת יתגנב

הר ימצא אותו וזה יהיה כואב!

התפרצויות: (לעיניים)

אתה מקליט!?

עיניים: מה?

התפרצויות: תקליט! תקליט!

(עיניים מפעיל את ההקלטה)

התפרצויות ובשר: נחצה את החולות, נרד בגאיות

ונחפש טוב טוב שאין בהן חולדות!

ואם אחת קטנה בכל זאת תחמוק

הר ימצא אותה ולנצח היא תשתוק!

התפרצויות: נו! תשירו! תשירו!

(עיניים מצטרף)

ביחד עם עיניים: בגובה הרמה, לאורך התעלה

עכבר שיתגנב אז נדפוק בו עם אלה!

ואם אחד קטן יחמוק בלי שנרגיש

הר ימצא אותו וידפוק בו עם פטיש!!!

- חיוך: (בשקט, להתפרצויות)
תבחר מספר.
- התפרצויות: מה?
חיוך: בין אחד למאה.
- התפרצויות: חמישים. לא! שמונים.
חיוך: (לעיניים)
תבחר צבע.
- עיניים: צהוב.
חיוך: (בקשר)
אריות לקודקוד עבור.
- מהקשר: אריות כאן קודקוד, רות.
חיוך: קודקוד, הם עולים עלינו, כשמונים טנקים מתקדמים לעברנו בביטחון, אנחנו חייבים את הסיוע עכשיו, רות.
(התפרצויות ועיניים תופסים בבהלה את הנשקים, הם מסתכלים על חיוך)
- התפרצויות: מה אתה עושה!?
מהקשר: אריות, תחזיקו מעמד, אנחנו מסדרים לכם את הסיוע, רות.
בשר: מה קרה!?
חיוך: אריות לקודקוד.
מהקשר: רות.
- חיוך: הם פוצצו כאן משהו, יש כאן פטריה גדולה של גז, צהוב, אנחנו כאן חנוקים, מה קורה עם החילוץ? רות.
- מהקשר: אריות, החילוץ מגיע, תחזיקו מעמד, רות.
חיוך: (להתפרצויות ולעיניים)
שמעתם? החילוץ מגיע.
בשר: (בקול רם)
מגיע?
חיוך: תבדקו, אולי הוא כבר פה.
בשר: פה??
חיוך: (בטון דיבור מבוהל, דומה לזה שהם שמעו קודם מ-"אבירים")
קודקוד, אנחנו כאן חנוקים, איפה החילוץ!?
- מהקשר: החילוץ מגיע, הוא מגיע אליכם, רות.
חיוך: הם עולים עלינו, הם כבר כאן, איפה החילוץ!?

מהקשר: החילוץ אצלכם, הוא כבר אצלכם, רות.
 חיוך: קודקוד, הם כאן, הם עלינו, איפה אתם, אנחנו מתים, איפה אתם?!

מהקשר: תשמרו על עצמכם. סוף.
 (דממת אלחוט)
 (שתיקה ארוכה. חיוך מכבה לאט את הקשר)

חיוך: אנחנו המתים.
 (עיניים מקיאות)

תמונה שישית

שקט. לפנות בוקר. התפרצויות לא שם, חיוך צופה במשקפת. בשר לצידו, מעולף.

עיניים: (מרוחק ומכונס)
 אם אתה קיים... אתה... קיים... בבקשה, תשמור עלי, תשמור עלי, שאני לא אמות,
 אני לא רוצה, אני... לא, לא, אל תתן לי, אל תתן לי לבקש את זה, לא, תן לי אומץ,
 תן לי את האומץ להישאר, ולהגן, ולשמור, על הר, ולחיות, אם אפשר, אבל אם
 צריך... אם עוד הפעם יהיה צריך... אז תן לי את הכוח, את הכוח לתת, את הלב, על
 מגש של זהב, אני, רק אני, לא הר, לא אף אחד, אני לבד, אני...
 (נבהל. התפרצויות מזנק לתוך השוחה, עמוס בדברים)

התפרצויות: מי אמר אני ולא קיבל?!

(שולף פיסת נייר, לחיוך)

זאת הפריסה!

חיוך: תביא!

(חוטף ומסתכל)

מה זה?

התפרצויות: ריבוע זה טנקים, ילד זה סתם חיילים, משולש עם קו זה ארטילריה!
 (מניח לפני עיניים מכשיר קשר גדול וחוטמים)

תחבר! זה מהטנק!

חיוך: בשביל מה הבאת את זה?

התפרצויות: סבלנות, תיכף תשמע.

(מנער את בשר)

ואחרון חביב...

(מושיט לו מימייה)

מהמצבר של הטנק!

(בשר שותה בצימאון, התפרצויות חוטף לו)

לא הכל! ממיתה!

(מושיט לחיוך. הוא שותה. מושיט לעיניים. עיניים שותה)

זהו! עכשיו תקשיבו! בדקתי - הבנתי! הם מקיפים אותנו, כן? אז יש לנו בעיה,

נכון? ... לא נכון! זאת בדיוק התוכנית! של הר! הבנתם?! הנה!:

(מצייר עם מקל על החול)

הם מסביבנו, כן? יפה! הר בא מפה, דופק אותם בגב, כן? חובר אלינו, אנחנו

דופקים מכאן אמגאמגא, ואז במכת צבט, הר ואנחנו, אנחנו והר, שוברים להם את

הארמיה, ועם רוח גְּבִית פְּתֻחַת ממשיכים לדרוס את כל הצבא שלהם שבשלב הזה

כבר זורק את הנעליים וקופץ למים! כמו תמיד! כמו פעם! יש??

(מסתכל בדף שהתפרצויות צייר)

חיוך:

יש להם שני ריכוזי כוחות מזרחית לנו. אפשר לנסות להתגנב בין שניהם ואז

לשבור דרומה...

מה לא ברור?! הסברתי לכם עכשיו! הר לא צולח את התעלה בלעדינו! אנחנו כוח

התפרצויות:

פיתיון! הבנת?! צריך אותנו פה, ובגלל זה אנחנו נישאר פה, גם אם המשמעות של

זה, ואני מצטער שאני אומר את זה ככה, היא שלא כולם יחזרו מהקרב! מה

ששמעתם! כי כאן זה אחד בשביל כולם וכולם בשביל אחד!! יש??

(לעיניים)

חיוך:

אני יוצא. מה איתך?

אין בעיה! אז תשמעו את זה ממנו!

התפרצויות:

(לעניים)

תחייג אליו! עם המכשיר הגדול! ידעתי שאיתכם חייבים הוכחות!

(לעיניים)

חיוך:

נסחוב אותו ביחד. יש לנו סיכוי.

(לעיניים)

התפרצויות:

תחבר! תחייג!!

(עיניים מחבר את המכשיר הגדול מהטנק למכשיר קשר שלהם)

הוא כבר יגיד לכם!

(עיניים מחליף תדרים, רעשים)

אני לא רואה כלום...

עיניים:

תחפש!

התפרצויות:

כמה זמן יש לנו?

עיניים:

חיוך:	איך לנו.
התפרצויות:	יש, עד האור, קדימה!
חיוך:	כשתצליח לראות כבר לא ישאר זמן.
התפרצויות:	תחפש! תחפש!
בשר:	מה עושים??
עיניים:	(תוך כדי חילוף התדרים)
	מה אם נצא אליהם... עם חולצה... לבנה?
בשר:	מה??
התפרצויות:	(לבשר, בקול רם)
	הוא שואל מה הם עושים לשבויים!
בשר:	(בקול רם)
	הם מורחים דבש למטה ומשחררים דבורים והם גם מכניסים סיכות לתוך החור, את כל הסיכה, עד הסוף...
התפרצויות:	הם ישלמו על הכל, תחפש, תמצא לי קו...
חיוך:	(לעיניים)
	אני לא יכול לסחוב אותו לבד.
בשר:	(מצביע)
	תסתכלו.
	(מבחינים בקרניים ראשונות של שמש)
	נעים.
חיוך:	(צופה במשקפת)
	הם מתחילים. להתקדם.
	(נשמע פיצוץ ועוד אחד, ההפגזות חוזרות)
התפרצויות:	(לעיניים, שממשיך לחפש תדרים במכשיר הגדול)
	קדימה, קדימה, את הר.
חיוך:	(צופה על האויב)
	זה נגמר.
התפרצויות:	עוד רגע!
בשר:	נעים.
התפרצויות:	תחפש, עוד קצת, תחפש!
בשר:	נעים לי.
חיוך:	(לעיניים)
	אתה בא או לא?!
עיניים:	רגע, הנה!! כן! הנה!!

התפרצויות:	הצלחת?! הצלחת!?
	(שומעים משהו, ארבעתם מצטופפים ומאזינים. הפגזות כבדות. עשן כבד סביבם, הרעשים הולכים ופוחתים והולך ומתבהר הקול שנשמע – קולו של הר)
הר:	ארבעים נוע, ארבעים נוע.
עיניים:	מה זה?
הר:	ארבעים ואחת, נוע נוע.
בשר:	מה זה??
חיוך:	הוא הצליח.
עיניים:	הר?...
בשר:	זה הר?!!
הר:	ארבעים ושתיים, נוע, נוע.
חיוך:	הוא צולח.
עיניים:	הוא צולח?
בשר:	(בוכה)
	הוא צולח?? כן? הוא צולח??
חיוך:	הוא בצד השני.
הר:	ארבעים ושלוש, נוע.
עיניים:	נוע.
חיוך:	הוא מנצח.
בשר:	הוא מנצח! הוא המלך!
הר:	ארבעים וארבע...
עיניים:	(לוקח את הקשר)
	הר?
חיוך:	הוא לא שומע אותך.
עיניים:	(להר בקשר, ביד השניה אוחז ברימון שבתא האפוד)
	הר, אני כאן, אני נלחם, אני שומר לך על הגב, אני לא מפחד...
הר:	נוע, נוע...
חיוך:	הוא בצד השני.
עיניים:	שמור על עצמך, שמור...
הר:	והשמד כל דבר על הציר, עבור.
חיוך:	(מנתק את המכשיר)
	לא עשינו כאן כלום חוץ מלמות.
בשר:	מה הוא אמר?
חיוך:	(פושט לאט את המדים)

שלחו אותנו סתם.	
בשר:	הולכים??
חיוך:	בטעות.
עיניים:	(מלטף את הרימון)
	כמו תפוז, מתוק.
חיוך:	(להתפרצויות)
	מה קורה איתך?
	(התפרצויות קפוא)
עיניים:	מהענפים הגבוהים.
בשר:	הר.
עיניים:	(עונד את טבעת הניצרה על האצבע)
	זה בדיוק מתאים.
בשר:	הר...
חיוך:	הר לא יודע שאנחנו פה.
בשר:	מפליג...
חיוך:	הוא לא צריך אותנו פה.
בשר:	קדימה, הלאה...
חיוך:	סתם אנחנו נקברים כאן.
בשר:	במים...
חיוך:	בחול.
בשר:	עד שנגיע, נגיע...
חיוך:	לאן??
בשר:	לנצחון...
חיוך:	של הר, רק הר, תמיד.
בשר:	בפיסגה...
חיוך:	אנחנו בכל מקרה נפסיד.
בשר:	הכל.
חיוך:	(משתין)
	תעזרו לי.
עיניים:	(קושר את הרימון לחזה בעזרת רצועות של הנשק ושל המנשאים)
	הלב, כבר לא כבד.
בשר:	נעים לי.
חיוך:	(מורח ומסווה את עצמו בחול הרטוב)
	תנו לי, תנו לי...

עניינים:	ולא צועק.
חיוך:	(להתפרצויות)
התפרצויות:	מה קורה איתך?! (קם בכבדות)
בשר:	צריך... להמשיך...
חיוך:	הכל בהיר.
בשר:	בגדו בנו. תשתינו.
התפרצויות:	בהיר פתאום. (משתין)
חיוך:	נמשיך... להילחם.... השתינו עליכם.
עניינים:	(התפרצויות לוקח את הנשק, מטפס החוצה מן השוחה ורץ בשתיקה לעבר הטנקים) (כורך את הרצועות חזק סביב הגוף והרימון)
בשר:	אני בא, הר, אני מוכן... (שומע משהו בקשר, מגביר) תקשיבו.
עניינים:	(מוסיקה. הסרנדה של שוברט)
בשר:	אני אחזיר לך, את הדם.
עניינים:	הגוף, פתאום קל...
בשר:	כלנית אדומה. זה נפלא.
חיוך:	(יריות. זעקתו של התפרצויות) כל כך... נעים...
עניינים:	(תופס את עיניים בכוח) תשתין.
חיוך:	הר...
עניינים:	תשתין. הוא לא זוכר אותך.
חיוך:	הר, ניצחת, צלחת...
עניינים:	על הבשר שלך. תשתין.
חיוך:	נשבענו...
עניינים:	על הבשר שלנו.
חיוך:	לתמיד, להאמין...
חיוך:	תשתין!!

(עיניים משתין, חיוך מורח ומסווה את הפנים שלו באדמה הרטובה, לוקח את הנשק ומעמיס על עצמו את התחמושת שנותרה, בשר נאחז בו)

- בשר:** הולכים? כך?
- חיוך:** רצים.
- בשר:** כך?
- חיוך:** לבד.
- (תולש את בשר ממנו)
- בשר:** אני גם, אשתין...
- חיוך:** אתה לא.
- בשר:** אני יכול...
- חיוך:** אתה לא.
- (מסיר את המעיל ואת התחבושת מבשר. אין לו זין)
- בשר:** (נוגע בבשר הקרוע)
- זה שם, זה שם...
- חיוך:** זה לא.
- בשר:** זה... שלי... זה הכל...
- חיוך:** זאת חתיכת בשר.
- בשר:** לא...
- חיוך:** קטנה, שנפלה.
- בשר:** לא...
- חיוך:** ונקברה בחול.
- בשר:** לא!!!
- (חיוך מטפס מן השוחה)
- תשאיר לי, רימון, אני... אלך.
- חיוך:** (מסתכל באפוד)
- אני צריך. את מה שיש.
- (מטפס ויוצא בריצה)
- (עיניים ובשר. מביטים זה בזה. שתיקה)
- עיניים:** אפשר... לצאת, להרים ידיים.
- (מתיר לאט את הקשירה)
- הם יתנו, קצת אוכל, כדאי.
- (משחרר את הרימון)
- קצת מיב.
- (מנשק את הרימון)

סליחה.

(מניח את הרימון בכף ידו של בשר)

קח. אני אדבר איתם.

(פושט את החולצה הקצרה הלבנה)

חשבת כי כבר מה להגיד.

(מחזיק את החולצה הלבנה מעל הראש ויוצא. יריות. זעקתו של עיניים. בשר לבדו

בשוחה)

(חופר בידיים)

בשר:

איפה?

(מחפש בחול)

איפה זה?

(זוחל אל הקשר)

הר?

(מחליף תדרים בקשר)

הר??

(מוצא את התדר)

חמישים ושתיים, נוע.

קולו של הר:

כן.

בשר:

(שוכב לצד המכשיר, עונד את טבעת הניצרה של הרימון, עוצם עיניים, שולף את

הניצרה, מחבק חזק את מכשיר הקשר)

חמישים ושלוש, נוע נוע.

קולו של הר:

(לא קורה כלום. בשר פוקח את העיניים. בודק את הרימון)

חמישים ושלוש...

נָפֵל.

בשר:

(נשמעת קריאה. בשר מרים את הראש. מרים את הידיים. מהדק לסתות)

סוף חלק שני.

חלק שלישי

הדחה

תמונה ראשונה

לילה. עיניים, בשר והתפרצויות מתכוננים לפעולה – בודקים את הנשקים ואת הציוד, מהדקים רצועות, צובעים את הפנים.

תמונה שנייה

השלושה צועדים. הקצב מתגבר לכדי תחרות ריצה. התפרצויות מנצח. ממשיכים לצעוד.

תמונה שלישית

תחנת האיסוף. עומדים בשורה ומשתינים בשולי הדרך. בוחנים בחטף אחד לשני. שומעים רכב מתקרב, מנערים רוכסים ואוספים במהירות את הצי'מידנים. נעמדים לצד הכביש. רכב מתקרב וחולף על פניהם.

תמונה רביעית

יום. יושבים סביב גזיה בתחנת האיסוף ושותים קפה. רכב מתקרב, אוספים במהירות את הצי'מידנים ונעמדים לצד הכביש. הרכב חולף.

תמונה חמישית

לילה. יושבים סביב גזיה ואוכלים נקניקיות. רכב מתקרב, מחכים בישיבה, הרכב חולף, חוזרים לאכול.

תמונה שישית

יום. במהלך התמונה השמש אט אט תשקע והערב ירד. נקניקיות מתבשלות בגזיה. התפרצויות יושב מול פיסת בד ועליה חלקי הנשק שלו מפורקים והוא מרכיב אותם. בשר לצידו עם שעון סטופר. עיניים עם התיק על הגב.

עיניים: אני זו.
התפרצויות: (מסיים להרכיב, משקשק פעמיים, נוצר)
סטופ!
בשר: (מסתכל בשעון, להתפרצויות)
דקה ושלוש עשרה.
התפרצויות: עוד פעם! מוכן?
עיניים: יש לי מבחן.
בשר: (מתעסק בשעון)
רגע...
עיניים: אין לי רגע, זה מועד ב'.
התפרצויות: (מתחיל לפרק את הנשק)
התחלתי!
עיניים: גמרתי! להתראות!
התפרצויות: (מפסיק לרגע את הפירוק, לעיניים)
יש לנו הוראות!
בשר: (על השעון, להתפרצויות)
לחכות?
(פונה ולוקח נקניקיה)
עיניים: כמה זמן?
בשר: (בודק בשעון)
עשר שניות.
התפרצויות: עזוב את הנקניקות! שמן!
בשר: אני מתכוונן!
עיניים: (לבשר)
מתכוונן למה?
התפרצויות: למחר!
בשר: מחר?!

(חוזר בבהילות לאכול את הנקניקיות)

עיניים: אבל המבחן שלי היום.

בשר: היום!?!

(אוכל במרץ)

התפרצויות: פירוק ראשוני!

(ממשיך לפרק את הנשק, שתיקה)

בשר: (שסיים את הנקניקיות שבסיר ונרגע)

לפעמים יש בחיים התמשכות.

התפרצויות: פירוק משני!

עיניים: אני אשתדל לחזור עד מחר.

(פונה לצאת)

התפרצויות: מחר מאוחר! ומי שלא יהיה פה!... לא יהיה פה!!

בשר: הגוף לא יהיה פה!

עיניים: אני לא יכול להיות פה.

(פונה לצאת)

התפרצויות: (לבשר)

עצור!

(עיניים עוצר)

בשר: (בודק בשעון)

דקה ושניה.

התפרצויות: ועוד דיברתי תוך כדי!

עיניים: אני אפסיד את החופשה.

(פונה לצאת)

התפרצויות: מה זה?! שומעים!?!

(דממה, מתאמצים להקשיב)

בשר: קצת...

התפרצויות: רואים!?!

(מצביע לאופק, שלושתם מתאמצים להסתכל)

בשר: רחוק...

(מוציא סנדוויץ' עטוף בעיתון, מתחיל לאכול את הסנדביץ')

עיניים: אני מצטער, אני לא יכול יותר לחכות...

(לוקח את התיק)

התפרצויות: תקשיב!

עיניים: אין כלום!

התפרצויות: אה, כן?!

(חוטף לבשר את העיתון של הסנדביץ')

עניינים: וזה מה?!

(מראה לעיניים)

בשר: (מסתכל על העיתון)

התפרצויות: זה מלפני שנה.

(על הסנדביץ')

בשר: זה טרי.

התפרצויות: זאת הטעיה!

בשר: זה מהבוקר.

התפרצויות: (חוטף לעיניים את העיתון בחזרה)

עניינים: יש דברים שלא תמצא בעיתון, הבנת?

התפרצויות: לא.

עניינים: בין השורות של העיתון יש עוד עיתון! הבנת?

התפרצויות: לא.

התפרצויות: וגם בעיתון הזה – יש עוד עיתון!

בשר: (שולף עוד סנדביץ' מתוך עיתון)

התפרצויות: העיקר זה מה שיש בתוך העיתון.

עניינים: אני רואה רק עיתון!

התפרצויות: כי אתה לא מסתכל נכון!

בשר: צריך להקשיב לתחושות בטן.

התפרצויות: (לעיניים)

עניינים: נכון! תקשיב!

(מקמט ומרשרש בעיתון)

עניינים: שומע?!

בשר: את מה?

(מקשיב לבטן שלו)

עניינים: כן, שומע.

בשר: מה אתם שומעים?

(מתרכז ברעשי הבטן)

התפרצויות: פום, פום, פום...

עניינים: פיצוצים!

בשר: (מתאמץ לשמוע)

עניינים: לא שומעים.

עניינים:	אין כאן כלום.
	(הולך מהר ופתאום עוצר)
	אהההה!
	(מכסה את האוזניים, מסתובב, מסתכל לאחור ומכסה את העיניים)
	(שתיקה)
התפרצויות:	אא-הא!! רואים!?
בשר:	(בולע מהר את הסנדביץ')
	השימורים!
	(מחפש בבהילות את השימורים במנת קרב)
התפרצויות:	(לעיניים)
	עכשיו אתה מאמין!?
בשר:	(אוכל במרץ)
	בפנים האמנתי תמיד, בתוך הלב...
עניינים:	(להתפרצויות)
	זה כלום, זה בתוך הראש...
התפרצויות:	זה תול"ר נפיץ עם ליבה מסגסוגת וראש בקאליבר ארבעים ושלוש!
עניינים:	(מסתכל בשעון)
	כבר שלוש. אני זו.
	(פונה לצאת)
התפרצויות:	עצור!
	(תופס לעיניים את התיק)
	בפקודה!
עניינים:	של מי?
התפרצויות:	של המפקד!
עניינים:	אבל אין לנו מפקד!
התפרצויות:	הר!!
בשר:	(אוכל)
	ההיי-ריש, עדיף.
עניינים:	הר לא כאן.
התפרצויות:	הוא כאן! הוא רק נפקד!
עניינים:	אז אין לנו מפקד.
התפרצויות:	יש! סגן!
עניינים:	אבל גם הסגן לא כאן!
בשר:	איזה סגן?

התפרצויות:	הסגן של הסגן!
עיניים:	מי??
התפרצויות:	מי? ... בעוד רגע נדע!
	(לוקח קופסת שימורים ריקה, מניח על הארץ ומסובב אותה כמו במשחק אמת או חובה, הקופסה נעצרת כשהיא פונה אל בשר)
	אתה!
בשר:	אני מה?
התפרצויות:	לקבלת סגן-סגן המפקד! אבק חולות! היכון להקשב! הקשב!
	(נמתח, לעיניים)
	הקשב!
בשר:	(חוזר לקחת עוד קופסאות שימורים)
	לא, אין לי זמן, אני חייב להתחזק.
עיניים:	(לבשר)
	מה אתה עושה!?! אתה רוצה להתפוצץ!?
בשר:	(חורץ קופסת שימורים)
	להיפך, אני מתחזק לקראת הפיצוץ, כדאי לך גם, אם תהיה מספיק גדול אז הרוח-סער לא תוכל להעיף אותך, ואם תישרף אז אתה תבער לאט ולא תרגיש את האש-גופרית כי רק השומן החיצוני ישרף, והשומן גם יעזור לך לצוף כשישטפו אותנו הנהרות-דם-רוח-סער-אש וגם כשיקברו אותך מתחת לאדמת-שחור-אש-קליפות-רוח-סער-שערות, אז לתולעים יקח הרבה זמן לאכול אותך, אתה מבין? בסוף הפעילות, כשיום הדין ייגמר, אתה תישאר. זה העניין. שומן. זה מכסה אותך מכל הכיוונים. טונה או נקניקיות?
עיניים:	(לוקח בחזרה את התיק שלו ופונה לצאת)
	שטויות.
התפרצויות:	(לבשר)
	שמעת!?! המפקד! הוא אמר שאתה מדבר שטויות!
בשר:	(חורץ קופסת טונה ואוכל עם הידיים)
	זה לא הוא שמדבר, זה הספק שמדבר מתוכו.
התפרצויות:	המפקד! הספק שלו מנסה לקחת אותו!
עיניים:	אני אחזור.
התפרצויות:	(מזנק אל קופסת השימורים ומסובב אותה אל עיניים)
	אבק חולות! לקבלת המפקד החדש! היכון להקשב! הקשב!
עיניים:	(חוזר לקופסה ובוועט בה)
	אני לא המפקד של אף אחד.

(פונה לצאת)

התפרצויות: המפקד! אל תנטוש אותנו! יש פצוע בשטח!

עיניים: אמרתי לך שאני לא המפקד! ואף אחד כאן לא פצוע!

התפרצויות: ככה חשבנו!... לפני הפצצה!!

(בועט לבשר חזק בביצים)

בשר: אהההה!!

עיניים: מה אתה עושה!?

התפרצויות: בשר נפגע! מפגיעה ישירה! ולמרות הכאב... הנשגב!... הוא... סתם את הפה!...

בשר: בדממה!!

התפרצויות: אהההה....

התפרצויות: בדממה!!!

(בועט בו שוב חזק בביצים)

בשר: אההההה!!!

עיניים: עזוב אותו!!

בשר: (מתקדם בזחילה לעבר צידנית האוכל)

זה בסדר... זאת ירידה... לצורך עליה...

התפרצויות: חמד של בחור! יפה! רזה! רוחני! בסך הכל רצה לחזור הביתה בריא!

(בועט בו שוב)

בשר: אההההה!!! כן!! הגאולה!!

עיניים: (להתפרצויות)

אני אדווה עליך!!! אתה תשב בכלא!!

התפרצויות: ולמרות האיומים!! נלחמנו!!

(בועט בבשר)

עיניים: אתה מרסק לו את הביצים!!

התפרצויות: אין לו!! שכחת!?

בשר: (זוחל אל הצידנית)

דווקא יש לי... קשות...

(שולף מהצידנית ביצים קשות ומנסה לאכול)

עיניים: אני אדווה על זה! על הכל! יכתבו עליך בעיתון!!

(מנסה בכוח להרחיק את התפרצויות מבשר)

התפרצויות: עוד המצאות! של התשקורת!!!

(מפיל את עיניים בכוח על האדמה)

עיניים: אהההה!!

התפרצויות: וגם המפקד נפצע! זה מארב! יישור קו!

עיניים: אתה חונק אותי!!

התפרצויות: והמפקד נחנק! מן הגזים!

עיניים: אין שום גזים! אין שום דבר!

התפרצויות: יש גזים! יש אטרופין!

(שולף מהכיס מזרק אטרופין)

רואה!?! מלחמה!

עיניים: (נאבק בהתפרצויות שמנסה לנעוץ בו את המזרק)

פעם! פעם הייתה! ונגמרה!?!

התפרצויות: ראית פעם מלחמה שנגמרה!?!

עיניים: (הודף את התפרצויות מעליו)

אנחנו כאן סתם!!

בשר: (בודק את הבטן, לוחץ עליה)

משהו נסתם.

התפרצויות: נסתם!?!

(עוזב את עיניים, מזנק, שולף את-שטח וחופר)

עיניים: מישהו בסוף יעלה על זה ונשתחרר!

בשר: (מחזיק את הבטן, להתפרצויות שחופר)

רעיון טוב. אפשר להשתחרר בבור.

התפרצויות: (חופר במרץ)

אל תדאגו! הם יפלו לבפנים ואז נדפוק אותם במכת אש!

עיניים: אף אחד לא יבוא, ואף אחד לא יפול, עוד לא הבנת!?! אף אחד לא יודע שאנחנו

פה, אף אחד לא צריך אותנו פה, סתם אנחנו תקועים כאן, באבק, בחול, לא עשינו

כאן כלום חוץ מלהשתיך ומלאכול...

בשר: (מחזיק את הבטן, מחכה ליד הבור שהתפרצויות חופר)

עוד רגע... עוד רגע נעשה...

התפרצויות: (חופר, לעיניים)

חביבי, תקשיב לי עכשיו ותקשיב לי טוב: כשיש לך חברים שיושבים בצוללת, אז

אתה מקבל מידע! הבנת? וכיש לך קרוב משפחה שיושב כל היום בבור, אז אתה

גם מקבל מידע מתוך הבור!! אז כשאני אומר לך שיש מלחמה אז יש מלחמה!

יש!?! מלחמה!

בשר: (מחזיק את הבטן)

המלחמה האמיתית היא בפנים.

התפרצויות: וזה מה!?!

(מרים את היד, מוריד אותה וסוגר את האגרופ חזק)

אף-16!

(נשמע רעש עמום של התפוצצות רחוקה ואחריה דממה)

עיניים: פצצה אחת זאת לא מלחמה.

התפרצויות: (מרים את היד, מוריד אותה וסוגר את האגרוף חזק)

מרגמה!

(התפוצצות רחוקה)

עיניים: זה בטח איזה מוקש, מוקש ישן, אולי איזה מטען...

בשר: (מתאמץ להתאפק)

מטען, מטען כבד...

עיניים: מטען ישן, משנות החמישים...

התפרצויות: (תנועה ביד והתפוצצות רחוקה)

שחרור מטען!

בשר: כאן?!

התפרצויות: (שוב - תנועה והתפוצצות)

מכה קטנה בכנף!!

(תנועה ביד שמאל, והתפוצצות עם סאונד שונה מכיוון אחר)

עיניים: טוב, אולי זה מבצע, מבצע קטן, בהיקף מוגבל...

התפרצויות: אף-16!

(יד ימין והתפוצצות)

!15

(יד שמאל והתפוצצות)

!!15, 15, 16, 15

(בהתאמה עם הידיים וההתפוצצויות)

בשר: (מתפתל מכאבים)

15 בגימטריה – יוד היי, 16 – יוד וו, יה – יו, יו – יה!!!

התפרצויות: אז מי כאן חושב שהמלחמה נגמרה? הא?!

(רוקד ומנגן עם הבומים)

16, 16, 15, 16, 15, 15, אפאצ'י, אפאצ'י, 15, אפאצ'י, 16, 15....

(בהתאמה תנועות ידיים והנפת רגל ימין)

בשר: יו-יה... יו-יה... יו-יה...

עיניים: (שולף את שטח וחופר)

תחפרו! תחפרו! אין לנו הגנה!

התפרצויות: כן! תחרות שוחה!!

(תופס גם את-שטח וחופר, לבשר)

אתה השופט!! קח זמן!!

עיניים: מהר! מהר! ...

בשר: רגע, רגע, חכו לי...

(מפשיל מכנסיים ומנסה להתרחק)

התפרצויות: (תופס את בשר)

בוא הנה! לאן אתה בורח?!

בשר: רגע, רגע, בורח לי...

התפרצויות: עכשיו! בפקודה!!

בשר: (מכוון את השעון)

מהר, מהר, זה בא...

עיניים: (חופר)

מי בא?! עוד כמה זמן?!

התפרצויות: (חופר)

חניך תורן!!!

בשר: נגמר!! נגמר הזמן!!!!

(מפשיל תחתונים, מזנק לתוך הבור)

עיניים: לא בתוך השוחה!

בשר: (מתוך הבור)

זהו!!! כבר יצא.

(שקט)

יש משהו לנגב?

(שתיקה)

עיניים: (אוסף את החפצים שלו בתיק)

זהו, אבל זהו, הפעם באמת זהו, סופית, לא אחר כך, לא עוד רגע, עכשיו, לא משנה איך, לא משנה לאן...

בשר: (מתוך הבור)

מהר, זה ידבק.

התפרצויות: מגיע לך! חירבנת לנו בשוחה!

בשר: (מתוך הבור)

איפה רצית??

עיניים: (מעמיס את התיק ופונה לצאת)

רק לא כאן...

בשר: (מתוך הבור, להתפרצויות)

איך לנו בור אחר!

(עיניים עוצר)
וכבר חושך! מסוכן להתרחק!
(הערב יורד)
(לעיניים) **התפרצויות:**
רואה?! יש לי חבר בבור!
תביא לי כבר נייר! **בשר:**
(עיניים מניח לאט את התיק)
(בועט חול לתוך הבור) **התפרצויות:**
אין נייר! תשפשף עם חול!
אם אין נייר אז תזרוק עיתון!! **בשר:**
(לעיניים) **התפרצויות:**

תשמע! אני איש של מעשים, לא של דיבורים, כן? ... אבל! אני לא רוצה לראות אותך עצוב! הבנת? אני המפקד שלך, כן? אבל אתה קודם כל חבר שלי! הבנת?!
(מתוך הבור) **בשר:**
באים זכובים!
(לעיניים, שבינתיים פורש את שק השינה שלו ומתכרבל בתוכו) **התפרצויות:**
אני אמנם בחור מאופק, כן? אבל זה רק כלפי חוץ! הבנת?! בגלל התפקיד! בלב-אני עצוב! כמוך! יש?! עצוב! כמו נייר סופג! אתה מבין? הכל נספג אצלי! הכל! המלחמות! המתים! ...
(מתוך הבור) **בשר:**
הם נכנסים לי לתחת!
(נצמד אל עיניים שהתחפר עמוק בתוך שק השינה) **התפרצויות:**
הבנת?! התעלות, הכפרים, כן?! החברים! אתה מבין?! כשהרגתי, דפקתי, נכון? אויב פי אלף! פי מליון! אז דפקנו, כן? יותר מהכוכבים, או, נו, מהחול, מה-שמו, בים, אז נלחמנו, כן?! ואז נלחמנו! אתה מבין?! אז הלב! כן?! הבנת?!
(מזנק מתוך השק שינה) **עיניים:**
תגיד לי, אתה לא ישן אף פעם?!
ישנתי בין המלחמות! **התפרצויות:**
אין מלחמה! אתה לא מבין?! תכניס את זה כבר למוח שלך! יש חיים! חיים!! **עיניים:**
(תופס את העיתון המקומט של הסדנביצ'ים, מנפנף אותו מול התפרצויות)
אתה רואה?! דוגמניות! רקדנים! כוכבים! דנונה! תסתכל!! הסרת שיער! הגדלת איבר! אוסקר! שלנו! אתה מבין?! יש כאן חיים! סוף סוף! כמו בכל מקום אחר בעולם! אז תפסיק להפחיד את כולם עם המלחמה שלך! כי אין יותר! פעם היתה! כשהיינו צעירים! עכשיו יש חיים! אז לך לישון!!!

- התפרצויות:** ואתה חושב שאם תישן אז המלחמה תישן גם?! חביבי, זה לא עובד ככה, זה אולי נדמה שהיא רוצה אותך רק כשאתה צעיר, שתפרוק בה כמה מחסניות! אבל לא! זה רק הפרומו! היא רוצה יותר, כן?! הרבה יותר! היא תלך איתך תמיד, היא תבוא איתך לכל מקום, לבחינה, לחופשה, היא לא ישנה, היא חיה על קפה, היא מזל טלה, וגם כשהיא כבר מנמנמת, ואתה מסתער על השינה, אז היא תבוא אליך בחלומות, הבנת?! אז בפעם הבאה שאתה אוכל דנונה תתרכז טוב טוב בטעם! שמתחת לחלב! שמתחת לסוכר! זה הטעם שלה!
- בשר:** (יוצא מתוך הבור)
יש משהו טעים?
- התפרצויות:** אימונים!!
- עיניים:** תעיר אותי בשש.
- התפרצויות:** (פורק את הנשק, מעביר אותו לעיניים)
תן לי אחד בראש.
- עיניים:** מה??
- התפרצויות:** הם הרבה, אנחנו קצת. אימוני רוח. תן אחד.
- עיניים:** אתה השתגעת.
- התפרצויות:** אתם רוצים לנצח או לא!?
- (תופס את עיניים, מכוון אליו את הרובה)
- מחר יכוונו לכם אחד עם כדור לראש, מה תעשו?! מחר תצטרפו להכניס למישהו בין הגבות, מה תעשו אז?! אנחנו צריכים להסתכל למוות בלבן של העין! יש?! (מעביר לבשר את הנשק)
- אתה! תן! בפקודה!**
(שתיקה)
- בשר:** טוב, אתה אמרת לי.
- (פורק את הנשק שוב. מוודא שאין כדור. מכוון להתפרצויות לראש)
- אתה בטוח?**
- התפרצויות:** רק המוות בטוח!
- (בשר לוחץ על ההדק. נקירה. שקט)
- רואים! שטויות!**
(לבשר)
- עכשיו אני לך!**
- בשר:** א-אתה לי?
- התפרצויות:** מוכן??
- בשר:** אז רגע, רגע... הדובשניות.

- (שולף חבילת דובשניות מהתיק, פותח ואוכל)
- נו, מה, מה לעשות?
- התפרצויות: (מכוון את הנשק לראש של בשר)
- תסתכל על הקנה.
- בשר: נו, כן, אני מסתכל, מה עכשיו?
- התפרצויות: מה אתה אומר? מפחד?
- בשר: (לועס מהר, מסתכל בקנה)
- אה, טוב, הגוף, קצת, אולי, אבל הנשמה, לא יכולה למות.
- התפרצויות: בטוח? אולי היא כן?
- בשר: לא, לא, מאה אחוז, הנשמה לא יכולה למות.
- התפרצויות: ואולי היא כן?
- בשר: לא, לא, באמת, היא לא, היא לא יכולה.
- התפרצויות: ואם היא כן?!
- (שתיקה. בשר מפסיק ללעוס. התפרצויות סוחט את ההדק. נקירה. שקט)
- בשר: אני... רעב.
- (חוזר לאכול)
- התפרצויות: (לעיניים)
- עכשיו אתה.
- עיניים: אני לא משחק.
- התפרצויות: תורך!
- (מרים את הנשק)
- עיניים: תוריד את זה!!
- בשר: (אוכל)
- עזוב, עזוב, הוא מפחד...
- התפרצויות: הוא לא! בפנים הוא ברזל! זוכר?
- בשר: ברזל?
- התפרצויות: כמו אז! בלי למצמץ! עם הרימון!
- (משחק את עיניים, פצוע, לבשר)
- הר! הר! נפצתי!!
- בשר: (להתפרצויות)
- נפצתי?
- התפרצויות: הר! תציל אותי!!
- בשר: הוא כאן? ההיי-ריש?
- התפרצויות: אתה!!

בשר: אני כאן, אני יודע.
התפרצויות: מטומטם!! ההיי-ריש!!
בשר: הוא לא מטומטם.
התפרצויות: מטומטם!! אתה!!
בשר: גם אני לא מטומטם, אני אולי קצת איטי...
התפרצויות: אתה ההיי-ריש!! בכאילו!! ואני עיניים!! בכאילו!! ואתה סוּחב אותי!!
בשר: בכאילו?
התפרצויות: (נתלה על בשר)
הר!! נפצתי!
בשר: (משחק את הר)
תחזיק מעמד! תהיה חזק!
התפרצויות: אימא! ... אימא! ...
בשר: תחזיק מעמד, הנה, אוכל! ...
עיניים: (רץ אל התיק)
עכשיו נשבר לי משניכם, מצידי אני אלך ברגל, בחושך, שישבר לי הגב, לא איכפת לי, אתם עברתם כל גבול...
התפרצויות: אתם לא תגיעו לגבול! לא כשאני על הגב שלכם! תן לי רימון!
בשר: לא! יצאנו ביחד ונחזור ביחד!
התפרצויות: (שולף מן האפוד רימון נפץ)
תשאיר אותי כאן!
בשר: לעולם לא!
התפרצויות: תן לי למות!
בשר: נמות ביחד!
התפרצויות: אני אמות בשבילכם!
בשר: אנחנו נמות בשבילך!
התפרצויות: גדלנו ביחד! אכלנו תפוזים!
בשר: כן! ושניצלים!
התפרצויות: ומנפוחים!
בשר: כן!
עיניים: (אורז את התיק)
אני לא יכול, אני מצטער, אני לא נוטש, אני...
התפרצויות: (לבשר)
רוץ! תשכח אותי!

בשר: לעולם לא!

התפרצויות: אתה חייב! אני שולף את הניצרה!
(עונד את טבעת הניצרה על האצבע)
בשר: (בתור עצמו)

התפרצויות: תשמע, גם ברוחניות - מוטב להיות זהיר.
אפשר לשוב אותה קצת ולהחזיר!
(מסובב את הניצרה מעט ומיד מחזיר אותה)
עיניים: רואה?! אימון רוח!
(מעמיס את התיק על הגב)
התפרצויות: אני לא מסוגל, אני לא מפקד, אני לא הר, אני אני...

התפרצויות: (לעיניים)
בסדר! חילוף! אתה אתה ואני הר!
(תופס את עיניים)

עיניים: עזוב אותי!

התפרצויות: אני לא אעזוב אותך כאן!

בשר: רגע, מי הוא?

התפרצויות: הוא הוא!

בשר: אז מי אני?

התפרצויות: אתה?... אני!!
(שם את הרימון ביד של עיניים)

עיניים: אני לא אתן לך למות!

בשר: לא, לא רוצה...

התפרצויות: (משחק את התפרצויות)
אאא-הא! מנפוחים!!

התפרצויות: (עונד את טבעת הניצרה על האצבע של עיניים)
אל תעשה את זה! עזוב את הרימון!

עיניים: די, די, בבקשה...

בשר: אאא-הא!

התפרצויות: (לבשר)

בשר: זה לא דומה לי!

התפרצויות: אאא-הא! מנפוחים!

עיניים: מטומטם! שמן! זה אתה!

בשר: רגע! זה נתקע! זה נתקע!!
(מושך חזק את האצבע, הניצרה משתחררת)

התפרצויות:	הניצרה!!
בשר:	הניצרה!!!
עיניים:	מ-מה קרה!?
התפרצויות:	אל תזוז!!
בשר:	אל תשחרר את היד!!!
עיניים:	מ-מה?? מ-מה!?
התפרצויות:	תחזיק אותו!!! חזק!!
בשר:	אל תשחרר! תלחץ!!
עיניים:	מה זה! מה קרה!?
התפרצויות:	תחזיק אותו ככה!!
עיניים:	הצילו!! הצילו!!
בשר:	אל תזוז!!
עיניים:	הצילו!!
התפרצויות:	תירגע!!
עיניים:	הר!!
התפרצויות:	איפה!?
עיניים:	הר!!
בשר:	אל תזוז!!
עיניים:	סליחה! סליחה!
התפרצויות:	אני סולח! אל תזוז!
עיניים:	לא יכולתי!
התפרצויות:	לא נורא!!
עיניים:	אבל אני מוכן עכשיו!! למות!!
	(רץ עם הרימון)
בשר:	לא! לא צריך!! אל תמות!!
עיניים:	לא צריך את הגוף!!
בשר:	צריך!! צריך את הגוף!!
עיניים:	אני אקח אותם איתי!!
התפרצויות:	אין פה אף אחד!!
עיניים:	את האויב!!
התפרצויות:	אנחנו לבד!!
עיניים:	לעולם הבא!!
בשר:	זה לא וודאי!! כל העניין הזה!! לא וודאי!!
עיניים:	מלחמה!!!

התפרצויות: פעם! פעם הייתה! ונגמרה!!

עיניים: לא!!!

(מזנק, הרימון נשמט לו מן היד ונופל על האדמה)

בשר: רימון!!!!

התפרצויות: (מזנק ותופס את הרימון, משליך אותו בכוח אל הכביש)

רימון!!!!!!

(שלושתם מזנקים לשכיבה על האדמה עם הידיים על הראש, פיצוץ עז, עשן כבד מתפשט. דממה. קולו של הר נשמע, הולך ומתקרב)

הר: עוד קצת, עבודה טובה, אל תוותרו.

(נכנס הר. לבוש בצידוי קרב מלאים – אפוד, קפלס"ט, שכפ"ץ, נושא על הגב אלונקה, ג'ריקן, מ"ק, רשת הסוואה, חובש משקפיים שחורים)

קצב טוב.

(למכשיר הקשר)

קבל שאנחנו קרובים ליעד. קרובים מאד.

(נעצר, לקשר)

חמש קטנות לטיפוס.

(אחורנית)

חמש קטנות.

(לקשר)

תסדר לי הרעשה. אנחנו נפרוץ לשם בבת אחת. בכל הכוח.

אני מקווה שנשאר עוד קצת כוח. כן?

(שותה מים מן המימייה, שוטף את הפנים, לקשר)

חבל שאתה לא רואה, אין עוד מקום כזה, תדע לך, ואנחנו עוד לא על הפסגה, כן?

(אחורנית)

קדימה. נכבוש אותה במכה אחת חזקה. קומו.

(לקשר)

תתחיל לנגן. אנחנו עולים.

(אחורנית)

התחלנו. לקום.

(העשן מתפזר, התפרצויות פוקח עיניים, מרים את הראש, נוקש בקסדות של בשר ועיניים. הם מרימים ראש)

התפרצויות: קומו!

(הם קמים, מנערים חול מהבגדים, מבחינים בהר)

שלושתם: אההההה!!!!!!

(בורחים ומסתתרים)
התפרצויות: (מכוון על הר את הרובה מן המסתור)
עצור!
(שתיקה)
מין האדא??
(שתיקה)
שו איסמק?!
הר: (לקשר)
המתן קטנה.
(לכיוון המסתור)
מה יש?
עיניים: (נחרד, תופס חזק את בשר)
זה, זה...
בשר: מי זה??
הר: (לכיוון המסתור)
מה קרה?
התפרצויות: תקשיבו! הרועה הזה מדבר עברית!
עיניים: הוא... ד-דומה...
בשר: למי?
עיניים: ה-הר... ה-הר...
בשר: ה-היי ריש!!
התפרצויות: הר?!
הר: מישוהו כאן עיף?
(שתיקה)
בשר: כן!!!
התפרצויות: כן!!!!
(התפרצויות ובשר מזנקים מן המסתור)
הר: !!!
בשר: ה-היי ריש!!!
(קרובים אליו אבל לא נוגעים בו)
התפרצויות: הר! הר! אנחנו מוכנים, התאמנו, אנחנו מוכנים...
בשר: אנחנו מאמינים, ההי-ריש, מאמינים, מוכנים, למשימה...
התפרצויות: לקבלת המפקד!
בשר: ההי-ריש!

התפרצויות: אבק-חולות! היכון להקשב! שתיים שלוש!!
 בשר: הקשב!!
 (בשר והתפרצויות נעמדים מתוחים. עיניים נשאר במסתור)
 הר: בואו. תתקרבו. המבצע הזה חשוב מאד, כן? מבצע אחרון, לכבוש את הפסגה.
 האחרונה. יש לכם עוד קצת כוח?
 בשר: יש! יש!! ההיי-ריש!!
 התפרצויות: אמגמגמגמא!!!
 בשר: יש כוח!! יש!!
 התפרצויות: אאאי-האא!!
 בשר: כוח אש!! אש!!
 התפרצויות: הם ישלמו על הכל!!
 בשר: אש קודש! אש קודש!!
 התפרצויות: לא עוצרים יותר!! גמרנו!!
 בשר: אומרים! אומרים! : "השריפה מביאה עימה אור!"
 התפרצויות: דורסים אותם!! דורסים!!
 בשר: "ולאחר המבול ישקוטו המים!"
 התפרצויות: עד שישפריץ להם החומוס מן האוזניים!!
 (שר ובשר מצטרף אליו)
 נחצה את החולות! נרד בגאיות!
 ונחפש טוב טוב! שאין בהן חולדות!...
 הר: (מסמן להם, הם משתתקים מיד)
 חכו עם זה. נשיר על הפיסגה. כשהאוויר צלול אז בטח גם השירים נשמעים טוב,
 כן?
 התפרצויות ובשר: כן!! כן!!
 הר: זה לא יהיה קל. ראינו קרבות. אנחנו יודעים במה זה כרוך.
 שניהם: (בכובד ראש)
 כן, כן.
 הר: אבל סומכים עלינו. יודעים שאין מי שיעשה את העבודה הזאת במקומנו, נכון?
 התפרצויות ובשר: כן!!!
 הר: פלוגה.
 התפרצויות: (נמתח)
 המפקד!
 הר: נ.צ.
 התפרצויות: זאב קורח 4256.

הר: אזימוט?
התפרצויות: מזרח-דרום-מזרח.

הר: גובה?
התפרצויות: גובה?

הר: מעל שלושת אלפים?
התפרצויות: לא, אנהנו ליד כביש.

(שתיקה)
הר: הבנתי.
(שתיקה)
בשר: בשר.
(נמתח)
הר: בשר: ההי-ריש!
הר: תואי השטח.

הר: אהה, טוב, יש פה הרבה חול, אממ, קופסאות טונה, דובשניות... אדמה חולית...
הר: הציודים קצת מפוזרים... יש חול... הנשקים קצת...
(הר מסמן לבשר להפסיק. הם לא זזים. הר מקשיב)

התפרצויות: מה קרה?
הר: (מקשיב)

הר: מה זה? הזמזום.
התפרצויות: הזבובים. הנה, בבור.

הר: הבור?
בשר: עם החרא.
התפרצויות: התאמנו.
(שתיקה)

הר: קדימה!
(לקשר)

הר: אנהנו מתחילים!
(אחורנית)
קומו!
(מעמיס על עצמו את הציודים, לקשר)

הר: תתחיל לרכך, תמסך לי את כל האיזור, אני אסמן לך את המיקום שלנו עם זיקוק
אדום, אל תחסכו באש, תבעירו את כל ההר הזה, שישרף!
(אחורנית)

הר: לא עוצרים יותר!

התפרצויות: כן!!
(לבשר)

מהר! הציודים!
(בשר והתפרצויות מזדרזים ועולים על ציודי הקרב)

הר: (לקשר)

המישים ושלוש, נוע לעבר הפיסגה, רות.

בשר: (לעיניים שעוד במסתור)

מה איתך? אתה בא?
(עיניים שוכב, רועד)

התפרצויות: קום!!
(להר)

למה הדבר הזה איתנו?!

הר: זה בסדר. תן לי.
(בועט בעיניים)

התפרצויות: זבל!
(רץ ובשר אחריו)

(הר מתקרב לאט לכיוון המסתור. בשר והתפרצויות בודקים את הנשקים ואת הציוד,
מהדקים רצועות, צובעים את הפנים, מתרחקים תוך תחרות ריצה)

עיניים: (להר שמגשש את דרכו לכיוון המסתור)

הר... הר... הר...

הר: כן, זה בסדר.
(מגיע אל עיניים. כורע לצידו)

מה קורה?
(בוכה)

עיניים: הר...

הר: אני פה.

עיניים: תן לי. תן לי עכשיו.

הר: הנה.
(מושיט לו יד)

עיניים: רימון.

הר: אין לך?

עיניים: אתה חושב שאין לי אומץ? פוצצתי עכשיו אחד, תשאל אותם, אני כבר לא מפחד
מכלום, תן לי עוד הזדמנות, תן לי רימון ותראה בעצמך...

הר: זה בסדר, הכל בסדר, אבל אני צריך שתקשיב לי ושתעשה את מה שאני אומר לך.

עניינים: אני אעשה הכל, כל דבר שתגיד, אני אתפוצץ לאלף חתיכות, אני אהרוג אנשים, אני ארוץ בין מוקשים, אני לא אאכזב אותך פעם שנייה, תגיד לי מילה ואני אמות בשבילך.

הר: אתה לא צריך למות בשבילי.

עניינים: צריך, אני כבר למדתי, מישהו תמיד מת בסוף.

הר: בשביל המשימה.

עניינים: המשימה?

הר: להגן. על הפיסגה. נכבוש אותה עד אור ראשון. ואז נוכל לשכב בשמש, לנשום, להשתזף, להכהות את הצלקות...

עניינים: אנחנו באמצע מישור.

הר: להפשיר את העצמות...

עניינים: אפור, יבש, פושר, מסריח מבמבה, אבק שריפה וחרא...

הר: מספיק.

עניינים: על אדמה מזוהמת, מופגזת, מכל הכיוונים...

הר: אמרתי מספיק!
(אחורנית)

עניינים: כולם פה יתנו את המקסימום!
בשבילך! לא בשביל הר שלא קיים!

הר: יש כאן הר!!

עניינים: אתה! אתה ההר!

הר: הר אמיתי! שנוגע בשמיים! שעליו נלחמנו! שטיפסנו עליו חיים שלמים! שקברנו בו את החברים! שנישא מעלינו! מול העיניים שלנו! תסתכל! תסתכל טוב! תסתכל עליו! הר!!

(שתיקה. משב רוח קל מקפיץ שקית במבה שמסתחררת לרגע ונופלת בחזרה לאבק)

עניינים: בשביל זה אתה רוצה שנמות?

הר: (דממה)
(לקשר)

עניינים: אנחנו עולים עכשיו! אש!!
(לוקח להר את שפופרת הנל"ן, מגלה שהיא לא מחוברת לכלום)

הר: רק אנחנו כאן, ארבעתנו, תסתכל...

הר: (מתנשף, מעמיס על עצמו את הצידודים, צועד במקום)

עניינים: כשנגיע אליה נוכל לשכב, ולנשום עמוק, ולקרוע את המגפיים, ולמתוח רגליים, ולפשוט את החולצה הרטובה...

עניינים: בוא, אני אוריד ממך את המנשא...

הר: (מנסה להתקדם, הרגליים צועדות במקום)

עוד פעם אחת, תהיו איתי, פעם אחרונה, רגליים, עוד קצת כוח...

עיניים: יהיה לך קל יותר בלי המכשיר...

הר: מגיע לי, מגיע לנו, להגיע, להספיק, לדעת, שהצלחנו...

עיניים: (מוריד ממנו את מנשא הקשר)

הנה, הצלחנו...

הר: שניצחנו, שנגאלנו, שהכל נגמר, הכל! הכל! נגמר!!!!

(עושה צעד. דממה)

עיניים: הכל נגמר. אהובי.

(מסיר את המשקפיים מעל עיניו של הר. שני חורים שחורים מדממים במקום עיניים.

הר מתבונן עם החורים השחורים סביבו. דממה. עיניים כורע לצידו)

הר: כלום. אין פה כלום.

עיניים: אנחנו פה.

הר: חיים שלמים הלכתם אחרי לשומקום.

עיניים: בלב שלנו יש מקום.

הר: סתם טיפסנו, וסתם נלחמנו, וכל מי שמתו מתו סתם, הפכו לזבל מת על הר של זבל חי.

(התפרצויות ובשר שרים מרחוק את שיר העכברים, נשמעים קולות התפוצצות רחוקים, מלווים את השירה של בשר והתפרצויות כמו מוסיקה)

התפרצויות ובשר: (מרחוק)

נשקיף מהגבעות, נרד לעמקים,
ונחפש טוב טוב, שאין שם עכברים...

הר: תענישו אותי. תהרגו אותי. זה מגיע לי.

התפרצויות ובשר: (מרחוק)

ואם עכבר קטן בכל זאת יתגנב
הר ימצא אותו וזה יהיה כואב!
(שוקע לאחור על ערימת הציודים)

הר: תשכחו אותי, תמחקו, תשמידו, אל תקראו על שמי לרחובות שלכם, לתינוקות שלכם, אל תציירו את הפרצוף שלי על הכסף שלכם, על עיטורי גבורה...

התפרצויות ובשר: (מרחוק)

בגובה הרמה, לאורך התעלה,
עכבר שיתגנב אז נדפוק בו עם אלה...

הר: תטהרו, תשרפו. שיבער הכול, הצילומים, הציטוטים, הקלטות, כמו שאתם יודעים, כמו שלימדתי אתכם, אל תשאירו זכר, אפר, אבק חולות...

התפרצויות ובשר: (מרחוק)

ואם אחד קטן יחמוק בלי שנרגיש,

הר ימצא אותו וידפוק בו עם פטיש!

(ראשו צונח לאט, עפעפיו נופלים)

הר:

תשחררו אותי, את הנשמה היבשה שלי, לכל הרוחות.

(הוא נירדם. עיניים מתכרבל לצידו, בשר והתפרצויות מגיעים בריצה, בצוודי קרב

מלאים)

התפרצויות: **אנחנו מוכנים!!**

(שתיקה)

המפקד?

בשר:

(מתבוננים בהר שנוחר קלות)

ישן.

עיניים:

תמונה שביעית

בוקר. הר ישן על מערום גדול שהורכב מהצ'מידנים, משקי שינה, ממעילים ומחרמוניות לכדי מיטת
ענק מרופדת היטב. שלושתם יושבים סביבו. נקניקיות מתבשלות על הגזיה.

(שר ברכות)

בשר:

...ו-ה-עי-קר, ו-ה-עי-קר, לא ל-פ-חז כלל.....!

(מסיים)

נדמה לי שהוא קצת חייך.

התפרצויות:

כן, חיוך עצוב, גם ירדה לו דמעה.

עיניים:

כן. הוא התרגש. ריגשת אותו.

התפרצויות:

תודה.

בשר:

(שתיקה. צופים בהר)

העפעפים שלו זזים.

עיניים:

זזים מהר.

התפרצויות:

הוא חושב.

בשר:

הוא מתלבט.

עיניים:

הוא מתלבט מהר.

התפרצויות:

הפה שלו...

עיניים:

בשר: סגור.
עיניים: כמעט סגור.
התפרצויות: הוא שומר על איפוק.
עיניים: הוא שומר סוד.
בשר: הוא מתכוון להכרעה.
עיניים: נוזל לו קצת רוק.
 (שתיקה)
בשר: אולי הוא רעב?
התפרצויות: (לבשר)
הנקניקיות!
בשר: (שולה נקניקיה מהסיר ומקרב אל קצה אפו של הר)
רוצה? נקניקיה טעימה.
 (פיו של הר נפער לרווחה)
הוא רוצה!
 (בשר חותך חתיכה מהנקניקיה, נושף כדי לקרר אותה ומניח בפה של הר. הר לועס)
הוא אוכל!
עיניים: מסכן! הוא היה רעב.
התפרצויות: הוא איבד המון אנרגיה במלחמות!
עיניים: (לבשר)
אפשר גם קצת?
 (בשר מהסס)
בבקשה...
בשר: טוב.
 (מעביר לעיניים את הנקניקיה)
עיניים: (מאכיל את הר)
הוא אוכל!
הר: (מתוך שינה)
נוע...
בשר: תקשיבו!
הר: נוע... נוע...
עיניים: מה זה?
התפרצויות: הוא רוצה לנוע!
 (קם ומנדנד ברכות את הר. הר מחייך וממשיך לאכול את הנקניקיות מידיו של עיניים.
 בשר מזמזם ברכות שיר ערש)

תמונה שמינית

צהריים. הר ישן במיטתו, הותקנה מעליו ציליה מאולתרת. עיניים מנופף בכובע כדי לקרר את הר ומסלק זבובים מעל פניו. התפרצויות כורע לידו. בשר מבשל קפה.

התפרצויות: (להר, בשקט)

אז היא ככה, ישבה לה עם כוס אספרסו, ואז... אמרתי לה... הזמנתי אותה לאחד כפול, חזק, אתה יודע, והיא צחקה, ואמרה לי... והיו לה כאלה מנפוחים... בלי פילטר, אתה מבין?... ואני, אני ככה... הקצפתי אותה!! כל הלילה!!
(צוחק, בשר ועיניים צוחקים)

הבנת!?

(צוחק)

הקצפתי לה את החלב! הבנת!?

(צוחק)

ועשיתי לה גם אחד הפוך!

(צוחק)

הבנת! הפוך!!

(צוחק)

ואמריקנו.

(צוחק. שתיקה)

עיניים: הוא חייך. נכון?

בשר: כן. הוא קצת צחק.

התפרצויות: כן. ראיתי.

(שתיקה)

בשר: (מגיש קפה)

בבקשה.

עיניים: תודה.

(לוגמים)

התפרצויות: טעים.

(שותים. מתבוננים בהר. שתיקה)

בשר: בחלומות מקבלים מסרים. מהלא-מודע.

(שתיקה ארוכה)

מהתת-מודע, לא?	עיניים:
כן, מהתת-מודע.	בשר:
(שתיקה)	
סיפרתי לכם איך אומרים דבורה בהונגרית?	התפרצויות:
כן.	עיניים:
(שתיקה)	
יש סיפור יפה, מהתלמוד, על כמה שנכנסו לפרדס, נדמה לי חמישה, וכל פעם אחד מהם היה צריך למות כדי שהאחרים ימשיכו. זה כנראה היה שטח אש. אז הראשון מת, ואז השני מת, כנראה כשהוא ניסה לחלץ את הגופה של הראשון, ואז נפלו עוד שני חבר'ה, ובסוף נשאר רק אחד חי, שעליו נאמר: נכנס בשלום ויצא בשלום.	בשר:
(שתיקה)	
רבי עקיבא. ריש עין.	
(שתיקה ארוכה. התפוצצות רחוקה ועמומה ואחריה שקט)	
שמעתם?	עיניים:
ירד גשם.	בשר:
כן?	עיניים:
כדאי לכסות אותו.	בשר:
כן, זה מסוכן.	התפרצויות:
כן.	עיניים:
(דממה)	
שלא יצטנן.	בשר:

תמונה תשיעית

שותים קפה, קוראים עיתון. הר ישן.

תמונה עשירית

לילה. מבשלים נקניקיות. הר ישן.

תמונה אחת עשרה

יום. צופים אל האופק במשקפות מכוסות מעל מיטתו של הר.

תמונה שתיים עשרה

לילה. מבשלים נקניקיות. הר ישן.

תמונה שלוש עשרה

יום. ארבעתם מתים. שכובים על האדמה. הציליה מפורקת. קפה מתבשל על האש.

תמונה ארבע עשרה

לילה. רוח חזקה. החפצים עפים.

תמונה חמש עשרה

יום. רק הפינג'ן נותר. רוח חזקה. פיסת עיתון נתפסת בפינג'ן. תמונה של חיוך.

סוף חלק שלישי.

אפילוג

חיוך מסדר את העניבה. מחכה לאות, מדבר למצלמה.

חיוך:

שלום לך צביקה, אני שמח ומתכבד לדבר בשבחם ולזכרם של האנשים היקרים האלה, חברים ורעים לנשק ולדרך, חיילים ולוחמים משכמם ומעלה. אם היית מבקש ממני לציין דבר אחד אשר אפיין בעיני יותר מכל את החבר'ה המעולים האלה, הייתי מציין את האמונה החזקה והבלתי מתפשרת שלהם בתפקידם המוסרי, ההיסטורי, להביא את העם היקר הזה לחוף מבטחים. מבחינה זו, הייתי אף מרחיק לכת ואומר שהם היו סוג של שליחים, שליחים של ייעוד, שליחים של דרך, ושההקרבה העצמית שלהם, ההקרבה האמיצה והמופלאה, לא הייתה אקט הרואי חד פעמי ויוצא דופן, אלא המשך ישיר ובלתי-נפרד של נתיב חייהם, פועל מובנה, בילט-אין כמו שאומרים, של דרכם ושל השקפת עולמם.

(לצלם)

אני חוזר בי, עדיף עם קצת פרופיל ורחוק יותר.

זהו, מצויין.

(למצלמה)

לפעמים צריך להתרחק כדי להבחין בקרוב, לפעמים צריך להגיע עד קצה העולם כדי לגלות מחדש את הבית.

דווקא כאן, בג'ונגלים ירוקי העד המופלאים האלה, אני מסוגל לראות בבהירות מלאה, את היופי ואת הייחודיות של המקום שהוא ושל הימים ההם ודווקא כאן, באימונים המפרכים עם המיליציות של פינצ'י, אני מגלה מחדש את האיכות יוצאת הדופן של הלוחמים הנהדרים שלנו. אני הרי מאמן את מיטב הבנים של השבט, חבר'ה נפלאים ויקרים בזכות עצמם, אבל אני לא יכול לומר שמצאתי בהם את אותה הדבקות ואת אותה המקצועיות שבהן כה השתבחו גיבורינו.

(לצלם)

כמה זמן הם ביקשו?

אין שום בעיה, על נושא כזה הייתי מוכן לנאום גם עד הלילה ובחינם.

(לוגם מים, למצלמה)

צר לי רק שהם לא זכו לטעום גם קצת נחת.

אין לי ספק שהם היו יכולים לתרום הרבה מאד כאן בהונדורס או בכל מקום אחר, ובאותו הזמן גם להנות קצת מהחיים. אני לא מתבייש להגיד את זה. בארץ שלנו הרי השתרשה תפיסה שמוכרחים לסבול, ושאם קצת טוב לך אז אתה חייב להתנצל על זה. אז לא, לא חייבים לסבול, ומותר לחיות גם בלי להתנצל על זה שטוב לך. אבל אני לא כועס על אף אחד, אני יודע שקשה לאנשים לראות שמישהו אחר הצליח בזמן שהם נשארו מאחור.

(לוגם מים. לצלם)

הם ביקשו שאני אשלח קבלה?...

(לוגם)

הם אמרו משהו על הסכום?...

(למצלמה)

אנחנו עשינו דברים גדולים ביחד! עשינו הרבה מאד דברים. פעלנו באומץ. בנינו מדינה ונלחמנו עליה עד הרגע האחרון. איבדנו חברים. לא ישבנו ומתחנו ביקורת. נלחמנו!

(משתעל. לצלם)

מים...

(שותה, למצלמה)

הם היו חבר'ה נפלאים. נהדרים. חברים שלי. אני מודה לך צביקה על ההזדמנות שהענקת לי לדבר בשבחם ולזכרם, ואני רוצה לסיים במשהו מעט אישי.

(שולף מגילת קלף)

זהו מכתב, או יותר נכון איגרת, שהגישה לי רק לפני זמן קצר ילדה, ילדה קטנה ויפה, ביתו של ראש השבט. אני רוצה להקריא לכם קטע מתוך איגרת זו:

(מרכיב משקפיים, מכחכח בגרונו)

דְהָרְגָּ - דְהוֹנָה - דְר'ם, שזוה אומר: לאיש הצבא האמיץ והחבר הטוב של המיליציה, דְר'נָט - דְר'וֹנָה - דְהִיָּן - סְוֹרְט, שבעברית אפשר לתרגם את זה ל- האיש בעל הפתרונות או בעל התושייה, דְהִיָּנה-דְהוֹרְגָּנה-טְר'יפ-סְוֹרְטָהוּ, שזוה אומר: זה שאינו הונדורי אבל אהוב על כל ההונדורים באשר הם. שימו לב שעד כאן זה רק התארים והברכות, כלומר שבהונדורס הם לא איבדו עדיין את היכולת לפרגן כשצריך. אני ממשיך: טְר'יקִיטָה-קְאִטָּה-טְר'יה-דְהוֹנָה-דְהוֹנָה-טְר'יטָה-סְוֹרְטָה, שזוה אומר: למרות שאתה בן-אלוהים וממייסדי מדינת ההונדורים, טְר'יטָה-טְר'יטָה-טְר'יטָה-טְר'יטָה-טְר'יטָה, אנו מבחינים בעצב עמוק שנשקף מעיניך, טוֹרְטָה-טוֹנָטָה-דְר'וֹנָה-טְר'יק-טְטָה-בְר'טָה-דְהוֹנָה-דְהוֹנָה, עצב כזה יכול להיות רק עצב של געגוע, טְר'טָה-טְר'יטָה-טְר'יטָה-טְר'יטָה-טְר'יטָה-טְר'יטָה, ואנו יודעים שלארצך שלך אתה מתגעגע. דעו לכם, הם אולי לא מספיק מפותחים שיכולת

בשביל לקשור שרוכים בנעליים אבל בכל מה שנוגע לרגשות ולהבנה של נפש האדם יש לנו עוד הרבה מאוד מה ללמוד מהם. טְר'וּטִי-טְר'וּטִי-טְר'וּטִי-טְר'וּטִי... טוב, ברשותכם אני אדלג קצת, פה הם מתארים איך בדיוק הם מתכוונים לעודד אותי, הם רוצים לשלוח לי כל מיני פירות, אננס, פיטנגו, הם מפרטים כאן איזה בדיוק, והם גם רוצים שאני אשכב עם כמה בתולות בגילאים שונים, טוב, יש להם את התרבות ואת המינהגים הקדומים שלהם שבזה אני לא מתערב... הנה, וכאן הם מסיימים: טְר'וּטִי-טְר'וּטִי-טְר'וּטִי-טְר'וּטִי-טְר'וּטִי-טְר'וּטִי, שהתרגום של זה: שכל אהוביך ישכנו בליבך, בין אם חיים הם ובין אם מתים.

(מסיר את משקפיו, מיישיר מבט אל המצלמה)

ובנקודה הזאת גם אני רוצה לסיים צביקה, ולומר לכם שכולכם אהובי ושכולכם שוכנים עמוק בליבי, ואולי אף עמוק מכולם - המתים. אז תודה, ולילה טוב, או יותר נכון בוקר טוב כי כאן בהונדורס – כבר זריחה.

(חיוך מתכונן לפעולה, בודק את הנשק ואת הציוד, צובע את הפנים, מהדק רצועות, רץ לבדו)

[סוף]